

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
2004/C 92/01	Eurons växelkurs	1
2004/C 92/02	Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – Brottsförebyggande arbete i Europeiska unionen (KOM(2004) 165 slutlig)	2
2004/C 92/03	Förteckning över namnen på sådana geografiska enheter som är mindre än medlemsstaten och som anges i artikel 51.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 (Bordsviner) (Artikel 28 a) i förordning (EG) nr 753/2002)	12
2004/C 92/04	Slutrapport från förhørsombudet i ärende COMP/M.3083 – GE/Instrumentarium (utarbetad enligt artikel 15 i kommissionens beslut 2001/462/EG, EKSG av den 23 maj 2001 om kompetensområdet för förhørsombudet i vissa konkurrensförfaranden (EGT L 162, 19.6.2001, s. 21)) ⁽¹⁾	29
2004/C 92/05	Yttrande från Rådgivande kommittén för koncentrationer avgivet vid dess etthundraarntonde möte den 12 augusti 2003 om ett preliminärt utkast till beslut i ärende COMP/M.3083 – General Electric/Instrumentarium ⁽¹⁾	30
	Europeiska centralbanken	
2004/C 92/06	Del 1.2 av ECB:s personalföreskrifter med regler om uppförande och sekretess i tjänsten	31
	Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen	
2004/C 92/07	Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen budget för budgetåret 2004	35

Informationsnummer

Innehållsförteckning (fortsättning)

Sida

II *Förberedande rättsakter*

.....

III *Upplysningar*

Kommissionen

2004/C 92/08	Ansökningsomgång avseende förslag till kandidater för upprättandet av ett "Europeiskt energi- och transportforum" (2001/C 205/06) – Förnyelse av medlemmar till "Europeiskt energi- och transportforum"	36
2004/C 92/09	Ansökningsomgång 2004 på området samarbete inom gemenskapen i fråga om Civilskydd	37
2004/C 92/10	Ansökningsomgång 2004 om inrättande av en gemenskapsindustri för att underlätta ett förstärkt samarbete vid biståndsinsatser inom räddningstjänsten	38
2004/C 92/11	Ansökningsomgång på området samarbete inom gemenskapen i fråga om Civilskydd: mekanism – övningar	39

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

15 april 2004

(2004/C 92/01)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	US-dollar	1,1912	LVL	lettisk lats	0,6492
JPY	japansk yen	129,39	MTL	maltesisk lira	0,4252
DKK	dansk krona	7,4443	PLN	polsk zloty	4,7935
GBP	pund sterling	0,668	ROL	rumänsk leu	40 780
SEK	svensk krona	9,1868	SIT	slovensk tolar	238,5
CHF	schweizisk franc	1,552	SKK	slovakisk koruna	40,165
ISK	isländsk krona	87,75	TRL	turkisk lira	1 645 073
NOK	norsk krona	8,272	AUD	australisk dollar	1,6156
BGN	bulgarisk lev	1,9463	CAD	kanadensisk dollar	1,6009
CYP	cypriotiskt pund	0,586	HKD	Hongkongdollar	9,2989
CZK	tjeckisk koruna	32,16	NZD	nyzeeländsk dollar	1,8747
EEK	estnisk krona	15,6466	SGD	singaporiensk dollar	2,0025
HUF	ungersk forint	253,90	KRW	sydkoreansk won	1 378,81
LTL	litauisk litas	3,4528	ZAR	sydafrikansk rand	7,8591

(1) Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET OCH EUROPAPARLAMENTET

BROTTSFÖREBYGGANDE ARBETE I EUROPEISKA UNIONEN

(KOM(2004) 165 slutlig)

(2004/C 92/02)

1. BAKGRUND OCH DEFINITIONER

1.1 Den juridiska och politiska bakgrunden

Genom **Amsterdamfördraget**, som trädde i kraft i maj 1999, infördes en rättslig grund för brottsförebyggande arbete på EU-nivå. Artikel 29 i EU-fördraget anger att "unionens mål [skall] vara att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa". Detta mål skall uppnås bland annat genom förebyggande av brottslighet, "vare sig denna är organiserad eller ej".

Innan Amsterdamfördraget trädde i kraft i maj 1999 var det brottsförebyggande arbetet på EU-nivå nästan uteslutande inriktat på organiserad brottslighet. Handlingsplanen för bekämpande av den organiserade brottsligheten (1997) ⁽¹⁾ identifierades några prioriterade områden för förebyggande av organiserad brottslighet, och handlingsplanen från Wien (december 1998) ⁽²⁾ innehöll också några specifika åtgärder på detta område.

Europeiska rådet i Tammerfors (oktober 1999) bekräftade vikten av ett effektivt brottsförebyggande arbete i EU. I punkt 41 och 42 i slutsatserna ⁽³⁾ sades följande:

— Europeiska rådet uppmanar till en integrering av de brottsförebyggande aspekterna i åtgärderna mot brottslighet och till en vidareutveckling av de nationella brottsförebyggande programmen. Gemensamma prioriteringar bör utarbetas och fastställas för brottsförebyggande åtgärder i unionens yttre och inre politik, och dessa bör beaktas vid utarbetandet av ny lagstiftning.

— Utbytet av bästa praxis bör utvecklas, nätverket av behöriga nationella myndigheter för brottsförebyggande åtgärder och samarbete mellan nationella brottsförebyggande organisationer bör stärkas, och möjligheten att inrätta ett program som finansieras av gemenskapen bör utforskas. Ungdomsbrottslighet, brottslighet i städerna och narkotikarelaterad brottslighet skulle kunna få högsta prioritet."

Den 29 november 2000 lade kommissionen fram ett **meddelande** till rådet och Europaparlamentet, Att förebygga brottslighet i Europeiska unionen – Synpunkter på gemensamma riktlinjer och förslag om finansiellt stöd från gemenskapen. ⁽⁴⁾ Meddelandet var ett första försök från kommissionens sida att peka ut prioriterade områden för det brottsförebyggande arbetet på EU-nivå och att utveckla en effektiv EU-strategi. Sedan meddelandet lades fram har viktiga saker skett. EU:s forum för förebyggande av organiserad brottslighet har bildats, ⁽⁵⁾ ett europeiskt nätverk för förebyggande av brottslighet har inrättats ⁽⁶⁾ och ett rådsbeslut om inrättandet av Hippokrates-programmet för finansiering av samarbetsprojekt mellan medlemsstater har antagits. ⁽⁷⁾

Brottsförebyggande arbete har tagits med som ett särskilt forskningsområde i EU:s sjätte ramprogram för forskning och teknisk utveckling. Forskningen kommer bland annat att inriktas på att ta fram gemensamma instrument för att mäta omfattningen och arten av vardagsbrottslighet, utvärdera brottsreducerande åtgärder och analysera hotbilder på längre sikt.

I likhet med meddelandet från 2000 poängteras i det här meddelandet att det är medlemsstaterna som i första hand är ansvariga för det brottsförebyggande arbetet, eftersom ungdoms-, storstads- och narkotikarelaterad brottslighet är lokala företeelser. Men för att stödja medlemsstaternas brottsförebyggande åtgärder, undvika dubbelarbete och använda resurserna på ett effektivt sätt måste visst samarbete ske på EU-nivå.

I **utkastet till konstitutionsfördrag**, som utarbetats av konventet om Europas framtid, bekräftas på nytt behovet av brottsförebyggande arbete. I artikel III-173 anges att åtgärder för att uppmuntra och stödja medlemsstaternas åtgärder inom området för förebyggande av brottslighet kan fastställas genom europeiska lagar eller ramlagar. Åtgärderna får dock inte innebära någon tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar.

1.2 Definitioner

1.2.1 Vardagsbrottslighet

Det här meddelandet är begränsat till förebyggande av icke-organiserad brottslighet. Kommissionen anser att denna typ av brottslighet bäst kan beskrivas som vardagsbrottslighet, eftersom den omfattar alla typer av brott som begås ofta och där brottsoffren är lätta att identifiera. Vardagsbrottslighet är den fråga som europeiska medborgare oroar sig mest för. (8) Det är normalt fråga om förmögenhetsbrott, ofta med inslag av fysiskt våld. Som exempel kan nämnas inbrott i bostäder och bilar, misshandel och gaturån. Dessa brottstyper omfattas av de tre mer generella prioriterade områden som angavs av Europeiska rådet i Tammerfors: ungdoms-, storstads- och narkotikarelaterad brottslighet. En utmärkande egenskap för vardagsbrottslighet är att den normalt drabbar privatpersoner och deras hem. Detta får konsekvenser för det brottsförebyggande arbetet, särskilt det som snarare är inriktat på att minska de vardagliga problemen som denna brottslighet ger upphov till än att minska den organiserade brottslighetens "förstasidesbrott". (9)

Dessa brotts samhällsekonomiska följder skall emellertid inte underskattas (10), även om uppskattningarna av kostnaderna varierar mellan medlemsstaterna. (11) Undersökningar har visat att brott av detta slag ofta för ungdomar är en inkörspport till grövre brottslighet, däribland organiserad brottslighet. Satsningar på att förebygga vardagsbrottslighet kan därför också bidra till att minska grövre brottslighet. (12)

1.2.2 Brottsförebyggande arbete

I detta meddelande använder vi oss av den definition av brottsförebyggande arbete som finns i rådets beslut från maj 2001 om inrättande av ett europeiskt nätverk för förebyggande av brottslighet: "Förebyggande av brottslighet omfattar alla åtgärder som är avsedda att minska eller på annat sätt bidrar till en minskning av brottsligheten och medborgarnas känsla av osäkerhet, både kvantitativt och kvalitativt, antingen genom direkt avskräckande från brottslig verksamhet eller genom politik och insatser som är utformade för att minska potentialen för brottslighet och orsakerna till brottslighet. Häri ingår arbete som utförs av regeringar, behöriga myndigheter, straffrättsliga myndigheter, lokala myndigheter och de specialiserade sammanslutningar dessa har inrättat i Europa, den privata sektorn, frivilligsektorn och allmänheten, med stöd från media." (13)

Brottsförebyggande åtgärder bör alltså inte rikta sig enbart mot brott i snäv mening, utan också mot "asocialt beteende" som så att säga är ett förstadium till brott. Exempel på sådant beteende hittar vi i stökiga områden, områden där tonåringar sitter och

hänger, med berusade eller aggressiva människor, sopor och skräp på gatorna, slitna bostadsområden och stadsmiljöer. Sådana förhållanden påverkar möjligheterna att rusta upp missgynnade områden och skapar i stället en grogrund för brott. Asocialt beteende underminerar den trygghets- och ansvarskänsla som krävs för att folk skall känna sig delaktiga i näringslivet. Ur ett brottsförebyggande perspektiv är det därför en viktig fråga att fokusera på.

Brottsförebyggande arbete bör också inriktas på rädslan för brott, eftersom forskning (14) visar att känslan av otrygghet kan vara lika skadlig som själva brottsligheten. Rädslan för brott kan leda till social isolering och förlorat förtroende för polisen och rättsstaten.

Det råder allmän enighet med medlemsstaternas myndigheter om att brottsförebyggande arbete måste komplettera repressiva åtgärder. Erfarenheterna visar att en alltför stark betoning på repressiva åtgärder leder till ständigt ökande kostnader för rättsväsendet, växande fångelsepopulationer och högre återfallsfrekvens. Väl utformade och genomförda förebyggande åtgärder kan, i varierande grad, bidra till att väsentligt minska brottsligheten. Att brottsförebyggande arbete fungerar framgår av nedanstående exempel. (15)

— Risken för inbrott kan minskas betydligt genom några relativt enkla förebyggande åtgärder, till exempel de som beskrivs i Police Population Monitoring Programme, en stor nederländsk offerundersökning. Forskningen (16) visar att fem förebyggande åtgärder är tillräckliga för att drastiskt minska risken för inbrott: att låta ljuset vara tänt när man går hemifrån, extralås på dörrar och fönster, utomhusbelysning, tjuvlarm och att skaffa hund.

— Väl underbyggda och utvärderade program för barn och ungdomar i åldern 10 till 16 år pekar starkt i riktning mot att rätt stimulans och ingripanden på tidigt stadium har långsiktiga positiva effekter. 16 år senare visade sig deltagarna i programmen ha en betydligt mindre benägenhet att komma i klammeri med rättvisan än personerna i kontrollgruppen. (17)

— Bättre gatubelysning är, i all sin enkelhet, en brottsförebyggande åtgärd som har visat sig fungera. En systematisk genomgång av 13 separata undersökningar visar att bättre gatubelysning minskar brottsfrekvensen med cirka 20 procent. (18) Områden med bättre belysning visade sig också ha lägre brottslighet på dagen. Ny gatubelysning kan fungera som en signal till potentiella brottslingar att det satsas på området, att det finns en större stolthet, bättre sammanhållning och social kontroll dygnet runt i området.

— Ett belysande exempel, en verklig milsten i brottsförebyggande arbete, är Perry Pre-school Program. Detta program, som lanserades i USA på 1970-talet, erbjuder förskolelektioner för små barn (3- och 4-åringar) från låginkomsttagarfamiljer i kombination med hembesök varje vecka från de anställda i programmet. Fleråriga uppföljningar visar att deltagarna i programmet grips betydligt mer sällan av polisen, både som ungdomar och vuxna. En väsentligt högre andel av dem har fullföljt skolutbildningen och gått vidare till högre utbildning. Sysselsättningsgraden och inkomsterna är också avsevärt högre. Programmet har inte bara visat sig vara framgångsrikt, utan också kostnadseffektivt. Intäkterna har beräknats vara tre gånger högre än kostnaderna för programmet.

EU:s ungdomsprogram, ⁽¹⁹⁾ som inleddes i slutet av 1980-talet, är inriktat på ungdomars välbefinnande och delaktighet i samhällslivet och det politiska livet. Programmet har betydelsefulla brottsförebyggande verkningar.

Utbildning i fängelser och under den viktiga tiden direkt efter frigivningen kan, slutligen, spela en viktig roll för att hjälpa brottslingar med den svåra återanpassningen till ett normalt samhällsliv och minska återfallsrisken. Grundtvig, vuxenutbildningsdelen i EU:s utbildningsprogram Sokrates, stöder projekt och utbildningssamarbeten som har haft en mycket positiv inverkan inom och utom deltagarorganisationerna. ⁽²⁰⁾

Vardagsbrottslighet förekommer oftast i närsamhället, i städer och större tätorter. Det betyder att effektiva åtgärder endast kan vidtas på den nivån, med anpassning till rådande lokala och regionala förhållanden. Det är därför medlemsstaternas uppgift att se till att effektivt brottsförebyggande arbete bedrivs på alla nivåer där. På grund av den lokala prägnen finns det ett behov av att utforma det förebyggande arbetet så nära gräsrotterna som möjligt och att involvera många olika aktörer. Kännetecknande för förebyggande åtgärder är därför också att många olika aktörer deltar, från den offentliga (till exempel polis, kommunala myndigheter, socialarbetare, samtliga med särskild inriktning på ungdomar) och den privata sektorn (till exempel näringslivsorganisationer, försäkringsbolag, folkrörelser).

1.3 Allmänna brottstrender

Det krävs information om brottstrender och allmänhetens inställning till brott för att få en bättre förståelse för hur samhället påverkas om förebyggande arbete inte bedrivs. Information behövs också om hur brottsförebyggande insatser kan minska de synliga och osynliga kostnaderna för brottsoffer och påverka brottslingarnas återfallsfrekvens.

De två viktigaste källorna till kunskap om brottslighetens art och omfattning på EU-nivå är 1) officiell brottsstatistik från polisen och 2) en internationell offerundersökning, Internatio-

nal Crime Victims Survey (ICVS). Angående den förstnämnda källan skall det påpekas att det inte går att jämföra absoluta och relativa tal i olika medlemsstater, eftersom det råder så stora skillnader i fråga om lagstiftning och framställningen av officiell brottsstatistik i medlemsstaterna. Uppgifterna kan dock vara av värde för att upptäcka långsiktiga trender.

Om vi tittar på det totala antalet brott som registrerats av polisen framträder följande bild på EU-nivå. Brottsutvecklingen från 1950 till 1970 visade en stadig ökning, som dock inte gav anledning till allvarlig oro. Sedan 1970 har dock brottsfrekvensen ökat, med en topp i mitten av 1980-talet. Sedan 1990 har antalet registrerade brott varit relativt stabilt i de femton EU-medlemsstaterna. Den genomsnittliga årliga ökningen mellan 1991 och 2001 ligger på cirka 1 procent. ⁽²¹⁾

Den andra källan som kan användas för att få en uppfattning av arten och omfattningen av brottslighet på EU-nivå är som sagt International Crime Victims Survey (ICVS). ⁽²²⁾ Det är det mest omfattande programmet av helt standardiserade urvalsundersökningar, där man undersöker enskilda personers erfarenheter av brott i olika länder. En beräkning av brottsligheten i absoluta tal kan extrapoleras från den undersökning som gällde brottsoffers erfarenheter av brott. Rent allmänt tyder ICVS på att brottsligheten ökade mellan 1988 och 1991, minskade 1995 och minskade ytterligare 1999. Polisens uppgifter om registrerad brottslighet visar vid en jämförelse på samstämmighet med de trender som kan utläsas från ICVS.

1.4 Trender inom vissa brottstyper

Förutom antalet brott, behandlas flyktigt två särskilda brottstyper: bostadsinbrott (det vill säga att bryta sig in i en bostad för att stjäla) och våldsbrott (det vill säga våld mot person, rån och sexualbrott). Dessa brott har valts ut därför att de från brottsoffrets perspektiv är de allvarligaste och ekonomiskt mest kostsamma formerna av brott. De är en källa till allvarlig oro, särskilt bland invånare i städer, och vanligt förekommande i alla medlemsstater.

En anmärkningsvärd minskning av bostadsinbrotten har konstaterats i många EU-medlemsstater. En av huvudorsakerna till denna drastiska minskning är antagligen att människor i ökande utsträckning vidtar förebyggande åtgärder. Enligt de senaste resultaten från International Crime Victims Survey ökar människors brottsförebyggande åtgärder i flertalet länder. Andelen hem med inbrottsräddare dörrar (speciella lås av olika slag) har ökat generellt sedan 1992. Det genomsnittliga innehavet av tjuvlarm steg från 8 procent 1992 till 14 procent 2000. Problemet kvarstår dock. Bostadsinbrott innebär en kränkning av den personliga integriteten. Vid dessa brott är brottsoffrets känsla av kränkning ofta större än den materiella skadan.

År 2000 registrerade polisen i de femton medlemsstaterna sammanlagt 1 511 000 bostadsinbrott. Det betyder i genomsnitt 4 140 fall per dag, 172 per timme, nästan 3 per minut.

Statistiken tyder tyvärr på en ökning av våldsbrotten på EU-nivå. Det gäller i synnerhet våld mellan ungdomar. En jämförelse av trenden för våldsbrott enligt polisens uppgifter för åren 1995–2000 visar på att våldet ökar i tolv av medlemsstaterna. Spanien, Frankrike och Nederländerna har den största ökningen (mellan + 50 och + 41 procent).

År 2000 registrerade polisen i de femton medlemsstaterna sammanlagt 1 770 000 våldsbrott. Det betyder i genomsnitt 4 850 fall per dag, 202 per timme och mer än 3 fall per minut.

1.5 Allmänhetens inställning till brottslighet

Vid sidan av statistik från polisen och offerundersökningar är opinionsundersökningar om brottslighet ett viktigt redskap för att mäta rädslan för brott, brottsoffrens riskmedvetenhet och åsikter om brott och brottsförebyggande arbete. (23)

Opinionsundersökningarna visar att känslan av otrygghet ökade sakta men säkert i hela EU mellan 1996 och 2002. En undersökning hösten 2002 visade att kvinnor och äldre var de befolkningsgrupper som kände sig mest otrygga. Kontakterna med narkotikarelaterade problem nära hemmet ökade också i hela EU under samma period. Yngre var de som oftast nämnde sådana kontakter. Över hälften av de intervjuade i alla medlemsstater ansåg att ökad polisnärvaro kan minska brottsligheten. I hela EU var det väsentligt många fler av de intervjuade som ansåg att målgruppsinriktade brottsförebyggande insatser var ett effektivare sätt att avskräcka ungdomar från att begå brott än hårdare straff. En majoritet av de intervjuade ansåg också att fattigdom, arbetslöshet och brist på disciplin var faktorer som påverkar ungdomar att begå brott.

1.6 Förväntade framtida brottstrender

Brottsligheten är stadd i ständig förändring. Brottslingarna anpassar sitt handlande till de åtgärder som vidtas för att stävja

brott. Brottslingar tillskansar sig, missbrukar och utnyttjar nya produkter, tjänster och system, och de missköter sig i nya miljöer. (24) Det betyder att myndigheterna hela tiden måste vara på sin vakt mot nya hot och tendenser på brottsområdet. På så sätt kan storskaliga brottsförebyggande vinster göras. Men tidigare erfarenheter visar att nya brottstrender kan uppstå helt utan förvarning. På grundval av nyligen utförda studier (25) som avser att identifiera nya hot och trender kan ett antal viktigare utvecklingslinjer urskiljas, kopplade till samhällliga, tekniska eller ekonomiska förändringar.

Samhället kommer generellt att kännetecknas av större mångfald, ökat nätverkande, bättre utbildning, ökat välbefinnande och ökade kunskaper, men med fler människor i riskzonen. Den ökande rörligheten för människor, tjänster, varor och ny teknik innebär fantastiska möjligheter till välbefinnande och tillväxt, men det ökar också tillfällena att begå brott. Vissa grupper förblir uteslutna från den generella tendensen till ökat välbefinnande och högre kunskapsnivå: ensamstående föräldrar, narkotika- och alkoholmissbrukare, människor som lever ett anonymt liv i enmanshushåll och marginaliserade områden, invandrare och andra och tredje generationens invandrare. Ny teknik kan skapa fler tillfällen till brott. Det blir lättare att få tillgång till system, platser, varor och information. Geografiska hinder mot brottslighet försvinner. Den potentiella vinningen av brott ökar, och det är lättare att anonymt begå brott eller förbruka vinningen.

Denna utveckling gör att myndigheterna måste förebygga och ha en beredskap för mer specialiserad brottslighet, till exempel stölder på elektronisk väg, vars omfattning och spridning kan komma att öka genom ny teknik. Under de närmaste åren måste myndigheterna anpassa det brottsförebyggande arbetet till samhällliga förändringar och nya brottsmönster. De nationella brottsförebyggande åtgärderna måste på ett innovativt sätt kunna svara mot de utmaningar som denna utveckling medför.

2. UTVECKLINGEN PÅ EU-NIVÅ

Eftersom vardagsbrottslighet är en lokal företeelse måste ett effektivt arbete förankras lokalt och få stöd från nationella instanser. Visst samarbete måste dock bedrivas på EU-nivå för att effektivt stödja nationella insatser, undvika dubbelarbete och använda resurserna effektivare.

2.1 Framsteg i medlemsstaterna

Medlemsstaterna har varit olika framgångsrika i arbetet med att förebygga vardagsbrottslighet. (26)

Trots den positiva utvecklingen i flertalet medlemsstater finns det fortfarande ett antal hinder för ett effektivt förebyggande av vardagsbrottslighet. De kan kort beskrivas på följande sätt.

Problem vid genomförandet

Det finns ökande tecken på att det finns framgångsrika brottsförebyggande åtgärder och att de kan tillämpas på många olika typer av brottsligt beteende. Utmaningen är att omsätta kunskaperna i praktiken. Ofta tas goda erfarenheter inte till vara i det officiella praktiska brottsförebyggande arbetet. Det verkar som om det finns en klyfta mellan forskningsresultaten och det praktiska brottsförebyggande arbetet. Förklaringen är följande.

Många olika aktörer och organisationer verkar inom det brottsförebyggande området. Deras verksamhet är ofta inte så samordnad som man kunde önska. Ett annat problem är brister i informationsöverföringen mellan de många myndigheter och organisationer som sysslar med brottsförebyggande arbete (polis, ungdomsarbetare, handelskamrar, kommunernas socialtjänster med flera). Den begränsade användningen av den omfattande informationen bidrar till att de åtgärder som vidtas inte motsvarar de konkreta problemen.

Det saknas fortfarande kunskap om kvantitativa och kvalitativa analysmetoder och om potentiella förebyggande åtgärder, deras relevans, begränsningar och framgång.

Det finns många exempel på att brottsförebyggande arbete behandlas styvmoderligt jämfört med andra delar av straffrätts-systemet. De begränsade ekonomiska och mänskliga resurserna leder till att långsiktig planering ofta får stå tillbaka för kortsiktiga lösningar och att bristande uppmärksamhet ägnas genomförandet av brottsförebyggande projekt.

Hur skall klyftan överbryggas?

Det går att undanröja de ovannämnda hindren. Beskrivningar av goda erfarenheter och rutiner kan göras mer användarvänliga, särskilt för dem som arbetar dagligen med dessa frågor. Vid rekrytering, anställning och befordran av ledning och annan personal som arbetar med brottsförebyggande åtgärder bör större vikt läggas vid kunskaper om den vetenskapliga litteraturen och analysmetoderna och deras praktiska tillämpning. Myndigheter som beviljar stöd och bidrag till brottsförebyggande arbete bör uppmärksamma de projektansvariga på god praxis och dess praktiska användning. Adekvat utvärdering under projektets gång och av dess genomslag bör vara ett standardvillkor för godkännande av eller stöd till brottsförebyggande projekt. Informationsutbyte mellan olika deltagare bör

uppmuntras. Vissa medlemsstater ställer krav på att lokala myndigheter, polismyndigheter, hälsovårdsmyndigheter och övervakningsnämnder med flera skall samarbeta i utformningen och genomförandet av en strategi för att motverka brottslighet och oordning i sitt område (inklusive informationsutbyte).⁽²⁷⁾ Dessa aktörer måste överväga att ändra arbetsrutiner, interna prioriteringar och förhållandet till andra organ och samhället i stort.

Korrekt genomförda projekt som inte lyckas uppnå målen, men som bidrar till förståelsen av orsakerna till misslyckandet, bör ändå betraktas som framgångsrika. Myndigheterna bör bilda särskilda enheter med uppgift att vara ledande i det brottsförebyggande arbetet. Enheterna bör ansvara för tillämpningen och genomförandet av beprövade brottsförebyggande insatser. Det tar tid att genomföra brottsförebyggande åtgärder och ofta flera år innan de får full genomslagskraft och kan utvärderas. Många av dagens problem kräver lösningar som sträcker sig utanför den traditionella brottsbekämpningens domäner. Därför måste myndigheterna främja nya övergripande system, med samma politiska status som andra delar av straffrättsystemet.

Om det brottsförebyggande arbetet i Europa skall kunna leda till ökad laglydighet och trygghet, krävs det att framgångsrika och väl underbyggda projekt genomförs.

2.2 Framsteg på EU-nivå

Efter meddelandet från november 2000 har EU antagit ett antal viktiga instrument som kan bidra till ett effektivare brottsförebyggande arbete inom EU, till exempel det europeiska nätverket för förebyggande av brottslighet, Hippokrates- och Agis-programmen.

2.2.1 Det europeiska nätverket för förebyggande av brottslighet

Den 28 maj 2001 antog rådet ett beslut om inrättande av ett europeiskt nätverk för förebyggande av brottslighet.⁽²⁸⁾ Nätverket skall bidra till utvecklingen av olika aspekter inom det brottsförebyggande arbetet på unionsnivå och stödja brottsförebyggande åtgärder på lokal och nationell nivå. Även om nätverket skall täcka all slags brottslighet, skall det ägna särskild uppmärksamhet åt ungdomsbrottslighet, brottslighet i städerna och narkotikarelaterad brottslighet. Nätverket skall underlätta samarbete, kontakter, informations- och erfarenhetsutbyte mellan medlemsstaterna och mellan nationella organ samt mellan medlemsstaterna och kommissionen samt övriga specialiserade nätverk för brottsförebyggande frågor. En annan viktig uppgift för nätverket är att samla in och analysera uppgifter om befintliga brottsförebyggande åtgärder.

Vad har uppnåtts hittills?

Nätverket har varit framgångsrikt sedan det inledde sitt arbete 2001. För första gången någonsin har företrädare och experter från medlemsstaterna träffats regelbundet och utbytt erfarenheter samt fastställt gemensamma strategier och prioriteringar för forskning och andra insatser på grundval av årsprogram. Man har börjat kartlägga framgångsrika brottsförebyggande åtgärder. Den första konferensen för utbyte av goda erfarenheter om ungdomsbrottslighet, etniska minoriteter, bostadsinbrott och narkotikarelaterade rån anordnades den 7–8 oktober 2002 i Danmark; konferensen finansierades delvis av Hippokrates-programmet. En andra konferens i Rom den 11–12 november 2003 var ytterligare ett steg på vägen mot att bygga upp en stomme av EU-täckande framgångsrika recept för brottsförebyggande arbete.

Arbetet med att utarbeta en gemensam metod för att förbereda, genomföra och övervaka brottsförebyggande projekt har gått framåt. Expertgrupper har bildats som har visat sig framgångsrika med att hantera det allvarliga problemet med mobiltelefonstöld (29) och att förbättra samarbetet mellan den offentliga och privata sektorn. Expertmötena har också gjort det möjligt att identifiera områden där det finns ett forskningsbehov och hur det behovet skall tillfredställas. Nätverkets sekretariat förbereder för närvarande genomförandet av fem undersökningar om ungdomsbrottslighet, bilstöld, rädsla för att bli utsatt för brott, mobbning i skolor och det brottsförebyggande arbetets kostnadseffektivitet.

Betydande arbete har lagts ner på att samla in, beskriva och förbättra kvaliteten och jämförbarheten hos medlemsstaternas brottsstatistik. Nätverkets undergrupp om brott och viktigmisering har kartlagt den information som finns tillgänglig om inhemsk och gränsöverskridande brottsstatistik för att beslutsfattarna i medlemsstaterna lätt skall kunna komma åt den. Gruppen inriktade arbetet på (gatu)rån, bostadsinbrott och bilstöld. I maj 2003 lade gruppen fram en rapport med rekommendationer om hur gränsöverskridande statistik skall kunna förbättras och användas i det brottsförebyggande arbetet.

Nätverkets webbplats har utvecklats till ett effektivt informationsverktyg, både för dem som arbetar med dessa frågor och allmänheten, om medlemsstaternas brottsförebyggande arbete och nätverkets verksamhet. Nätverket har inlett samarbete med Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk och Europol.

Stora framsteg har också gjorts i arbetet med att utarbeta en gemensam metod för att förbereda, genomföra och övervaka

konkreta brottsförebyggande projekt. En sådan metod är en förutsättning för att förbättra kvaliteten på brottsförebyggande projekt, oavsett var i EU de genomförs, och för att tillåta en standardiserad jämförelse mellan olika länder. Nätverket använde sig av den så kallade 5 I-metoden. De fem I-na hänför sig till de fem stegen i beskrivning och utvärdering av brottsförebyggande projekt eller åtgärder. (30) Nätverket räknar med att medlemsstaterna skall godkänna 5 I-metoden någon gång under de närmaste månaderna. Det är viktigt att godkännandet formaliseras, så att metoden verkligen kommer till användning.

Vilka svårigheter har nätverket haft?

Enligt rådets beslut om inrättande av nätverket skall rådet utvärdera nätverkets verksamhet inom tre år från det att beslutet har antagits, (31) det vill säga före slutet av 2004. Kommissionen anser att nätverkets struktur måste övervägas grundligt i samband med denna utvärdering. Trots allt som har åstadkommit, kan och bör nätverkets verksamhet förbättras avsevärt. Svårigheter uppstår på grund av att nätverket saknar fast struktur, att budgeten inte räcker till och att det inte finns några finansiella bestämmelser. Sekretariatet, som består av 1,5 tjänst, är för litet och hinner inte med alla arbetsuppgifter, inte minst med hänsyn till att nätverket kommer att bestå av 25 medlemmar från den 1 maj 2004. Kommissionen är därför övertygad om att nätverket, för att kunna bli helt effektivt, bör få anslag från EG-budgeten och förses med finansiella bestämmelser, där det klart anges hur budgeten skall användas. Slutligen måste nätverket få ett sekretariat med ett tillräckligt antal anställda. Två alternativ kan tänkas för att uppnå allt detta: antingen att nätverket blir en egen juridisk person eller att det inkorporeras i kommissionens organisation.

Ytterligare ett problem är att nätverkets fulla potential inte kan utnyttjas så länge inte alla medlemsstater har förbundit sig att formellt anta och genomföra allmänna nationella program för brottsförebyggande arbete. Så länge inte alla medlemsstater har sådana program finns det en risk att nätverkets verksamhet, oavsett hur värdefull den i sig är, kommer att ske i delvis isolering, utan en adekvat uppföljning inom ramen för medlemsstaternas brottsförebyggande arbete.

2.2.2 Hippokrates- och Agis-programmen

Efter meddelandet från november 2000 har EU antagit två instrument för att bidra till finansieringen av brottsförebyggande projekt mellan medlemsstaterna, Hippokrates-programmet år 2001 och Agis-programmet 2002.

Hippokrates-programmets⁽³²⁾ syfte är att stimulera till samarbete mellan alla offentliga eller privata organ i medlemsstaterna som är engagerade i förebyggandet av brottslighet. Det inrättades för en tid av två år, 2001 och 2002. Prioriteterna för det allmänna brottsförebyggande arbetet baserades på de tre huvudfrågor som angavs av Europeiska rådet i Tammerfors och i arbetsprogrammet för det europeiska nätverket för förebyggande av brottslighet, nämligen ungdomsbrottslighet, brottslighet i städerna och narkotikarelaterad brottslighet. År 2001 lämnades bidrag till 23 projekt (av 60 projektansökningar). År 2002 mottog programmet⁽³³⁾ 44 projektansökningar, varav 14 fick ekonomiska bidrag. Bland exemplen på framgångsrika projekt kan nämnas ett om brottsförebyggande samarbete mellan den offentliga och privata sektorn, ett projekt om fotbollshuliganer och ett om hur man kan "designa" bort brottslighet genom bland annat stadsplanering.

På kommissionens förslag antog rådet den 22 juli 2002 ett ramprogram om polissamarbete och straffrättsligt samarbete (Agis)⁽³⁴⁾, som bland annat ersatte Hippokrates-programmet.

År 2003 lämnades bidrag till 30 brottsförebyggande projekt (av 54 projektansökningar). Som exempel på ansökningar som beviljades kan nämnas ett projekt om hur man utformar säkra stadsmiljöer, ett om utbyte av goda erfarenheter för att bygga ungdoms- och storstadsbrottslighet samt ett om kostnaderna för brottslighet och hur de är fördelade.

2.3 European Crime Prevention Award

Priset för det bästa brottsförebyggande projektet, European Crime Prevention Award (ECPA), infördes på initiativ från Nederländerna, Belgien och Storbritannien 1997. Tanken är att stimulera de som sysslar med brottsförebyggande arbete genom att varje år välja ut och prisbelöna två projekt. Projekten väljs ut enligt vissa fastställda kriterier, till exempel möjligheten att upprepa dem på andra ställen, lokal förankring och deras konkreta brottsreducerande effekt. Successivt har ytterligare sex medlemsstater anslutit sig till tävlingen, som är ett initiativ från sex medlemsstater (Danmark, Frankrike, Sverige, Portugal, Grekland och Finland).

Syftet med pristävlingen är att bidra till att minska brottsligheten och otryggheten i samhället på grund av brott, att sprida kännedom om framgångsrika strategier på internationell nivå och att stimulera till ytterligare brottsförebyggande arbete. Pristävlingen är ett enastående tillfälle att på bred front öka kunskapen om brottsförebyggande arbete, eftersom både de som arbetar på fältet i medlems- och kandidatländerna och officiella företrädare för dessa länder deltar.

För att sprida kännedom om pristävlingen och förhoppningsvis få alla medlemsstater att ansluta sig till den har EU lämnat ekonomiska bidrag till den genom Hippokrates-programmet.

Tack vare detta ekonomiska stöd bestod tävlingen 2002 inte bara av en presentation av de bästa och mest lovande projekten, utan också av en ingående diskussion om genomförandet och utvärderingen av tävlingsprojekten. Kommissionen anser att pristävlingen i framtiden bör bli en fast del i det brottsförebyggande nätverkets verksamhet och involvera alla EU-medlemsstater, vilket skulle borge för ökad samstämmighet och stabilitet.

3. SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

Förebyggande av vardagsbrottslighet är ett relativt nytt men lovande sätt att minska brottsligheten. Det borde därför utgöra ett eget politikområde inom EU. För att göra det brottsförebyggande arbetet effektivare i hela EU anser kommissionen att det är viktigt att nedanstående förutsättningar föreligger, både i medlemsstaterna och på EU-nivå.

3.1 Förutsättningar i medlemsstaterna

Lokala myndigheter i första hand

Vardagsbrottslighet är typiskt sett en lokal företeelse. Det är alltså lokala myndigheter som i första hand ansvarar för att ta itu med problemet, gärna med stöd från nationell nivå. Samarbete på EU-nivå kan underlätta och fungera som stöd för arbetet, men inte ersätta medlemsstaternas inhemska arbete.

Nationellt brottsförebyggande arbete: en nyckelfråga

Flertalet medlemsstater har utarbetat strategier för att förebygga vardagsbrottslighet, men en betydande minoritet av dem har ännu inte gjort det. Kommissionen föreslår därför att alla medlemsstater förklarar sig villiga att utforma sådana strategier.

Det är viktigt att följa internationellt erkända standarder

Ett framgångsrikt brottsförebyggande arbete kräver att ett antal grundläggande förutsättningar föreligger. Många av dem återfinns i **FN:s riktlinjer för brottsförebyggande arbete**.⁽³⁵⁾ Till dessa hör en stark politisk vilja på högsta nivå, tillräckliga anslag, bland annat för att finansiera strukturer och verksamheter, ledning från nationell nivå av de lokala aktörerna samt effektivt samarbete mellan den offentliga och privata sektorn. Brottsförebyggande strategier bör också vid behov ta hänsyn till kvinnors och mäns olika behov och de speciella behoven för utsatta samhällsgrupper. Differentierad behandling är också viktig i förhållandet till både brottslingar och brottsoffer. Kommissionen anser att det är en förutsättning för ett framgångsrikt brottsförebyggande arbete i hela EU att FN-principerna tas med i medlemsstaternas nationella brottsförebyggande strategier.

3.2 Förutsättningar på EU-nivå

För att stödja medlemsstaternas brottsförebyggande åtgärder, undvika dubbelarbete och använda resurserna på ett effektivt sätt måste visst samarbete ske även på EU-nivå för att förebygga vardagsbrottslighet.

Kommissionen anser att de viktigaste uppgifterna och insatserna på EU-nivå är att stimulera erfarenhetsutbyte mellan politiska beslutsfattare och experter på brottsförebyggande arbete, att fastställa prioriteringar, att enas om vilka brottsförebyggande strategier eller åtgärder som har visat sig fungera, att enas om enhetliga metoder för att förbereda, genomföra och utvärdera det brottsförebyggande arbetet, att öka medvetenheten i EU om betydelsen av allmänt brottsförebyggande arbete, att enas om gemensam forskning som bör utföras för att fylla kunskapsluckor, att genomföra gemensamma brottsförebyggande projekt, att granska och utvärdera medlemsstaternas brottsförebyggande arbete samt att öka jämförbarheten mellan nationell statistik för att hitta skillnader i brottsfrekvens (orsakerna till varför en del åtgärder är framgångsrika medan andra misslyckas).

Dessa uppgifter och insatser bör stödjas av medlemsstaterna; man får dock inte glömma bort att medlemsstaternas gemensamma insatser inom ramen för det brottsförebyggande nätverket aldrig kan ersätta konkret nationellt brottsförebyggande arbete.

För att hjälpa nätverket att bli effektivare och komma till rätta med de problem som angivits i avsnitt 2.2.1 avser kommissionen att lägga fram ett formellt förslag om nätverkets framtida struktur efter utvärderingen 2004.

Kommissionen föreslår att medlemsstaterna och kommissionen under de närmaste åren koncentrerar sitt arbete till fem prioriterade områden inom ramen för nätverket. På så sätt kan arbetet gå snabbare framåt.

Prioriterade brottstyper

Först och främst måste man identifiera och formellt enas om vilka typer av vardagsbrottslighet som medlemsstaterna bör rikta in sig på. I Europeiska rådets slutsatser från Tammerfors och rådets beslut om inrättande av nätverket angavs ungdomsbrottslighet, brottslighet i städerna och narkotikarelaterad brottslighet som prioriterade områden. Dessa kategorier är emellertid för breda. Kommissionen föreslår därför att man skall göra en uttömmande förteckning över de olika brott som omfattas av respektive kategori (exempelvis gaturån, bilbrott, inbrott). På grundval av denna förteckning kan man fastställa vilka brottstyper som bör prioriteras.

Kartläggning av framgångsrika metoder

För det andra bör man samtidigt göra en kartläggning av alla framgångsrika metoder för att hantera de olika brottstyperna. Medlemsstaterna bör därefter komma överens om vilka av metoderna som är effektivast och åta sig att tillämpa dem på de olika brottstyperna.

En gemensam metod: 5 I-metoden

För det tredje måste man enas om en gemensam metod för att förbereda, genomföra och övervaka brottsförebyggande projekt. En sådan metod är en förutsättning för att förbättra kvaliteten på brottsförebyggande projekt och för att tillåta en standardiserad jämförelse mellan olika länder. Kommissionen föreslår att man bygger vidare på det arbete som redan har utförts på detta område i EU de senaste åren och formellt godtar den så kallade 5 I-metoden inom de närmaste månaderna.

Övervakning och utvärdering

En viktig uppgift som bör utföras på EU-nivå är att regelbundet övervaka och utvärdera medlemsstaternas allmänna brottsförebyggande arbete. Erfarenheterna av den gemensamma utvärderingsmekanism som infördes genom den gemensamma åtgärden av den 5 december 1997⁽³⁶⁾ om organiserad brottslighet visar att detta är ett lämpligt sätt att övervaka arbetet, jämföra erfarenheter, dra politiska slutsatser och informera medborgarna i Europa. En liknande lösning bör därför prövas för förebyggande av vardagsbrottslighet också.

Statistik

Slutligen hindras EU-samarbetet av skillnader i hur brottsstatistiken är utformad. Definitioner, registrering och struktur skiljer sig åt. Medlemsstaterna måste ha tillförlitlig statistik över omfattningen av prioriterade brottstyper. Endast en ökad jämförbarhet mellan statistiska uppgifter om brott gör det möjligt att konstatera skillnader i brottsfrekvens och brottstyper på nationell, regional och lokal nivå och att identifiera effektiva målinriktade insatser och strategier på EU-nivå.

Avslutande anmärkningar

Kommissionen kommer att diskutera detta meddelande med Europaparlamentet och rådet. Rådet kommer att utvärdera det brottsförebyggande nätverkets verksamhet i mitten av 2004. Efter dessa diskussioner och utvärderingen kommer kommissionen i slutet av 2004 att lägga fram förslag om att genomföra ovanstående rekommendationer med syftet att göra snabbare och påtagligare framsteg i arbetet med att förebygga vardagsbrottslighet inom EU.

- (¹) EGT C 251, 15.8.1997, s. 1.
- (²) Rådets och kommissionens handlingsplan av den 3 december 1998 för att på bästa sätt genomföra bestämmelserna i Amsterdamfördraget om upprättande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa (handlingsplanen från Wien) (EGT C 19, 23.1.1999, s. 1).
- (³) EGT C 124, 3.5.2000, s. 1.
- (⁴) KOM(2000) 786 slutlig, 29.11.2000.
- (⁵) Bildandet av forumet aviserades i kommissionens meddelande som nämns i fotnot 1. Forumets första plenarsammanträde ägde rum den 17 och 18 maj 2001.
- (⁶) Rådets beslut 2001/427/RIF av den 28 maj 2001 (EGT L 153, 8.6.2001, s. 1).
- (⁷) EGT L 186, 7.7.2001.
- (⁸) INRA (maj 2003): Public safety, exposure to drug-related problems and crime: Public opinion survey. http://europa.eu.int/comm/justice_home/eucpn/projects.html
- (⁹) Van Dijk, Jan J.M. (1994): "Understanding crime rates: On the interactions between the rational choices of victims and offenders" i *British Journal of Criminology*, vol. 34, nr 2, s. 105–121.
- (¹⁰) 1) Van Kesteren, John m.fl. (2001): *Criminal Victimization in Seventeen Industrialised Countries: Key Findings from the 2000 International Crime Victims Survey*. Haag: justitieministeriet, RDC. 2) Barclay, Gordon & Tavares, Cynthia (juli 2003): *International Comparisons of Criminal Justice Statistics 2001*. London: Home Office Research Development and Statistics Directorate. 3) Europeiska nätverket för förebyggande av brottslighet (EUCPN) (oktober 2003): *Crime Trends in the EU*. Bryssel: Europeiska kommissionen, GD RIF, EUCPN:s sekretariat.
- (¹¹) De mest sofistikerade uppskattningarna av kostnaderna har gjorts för England och Wales, där inrikesministeriet (Home Office) har publicerat en väl underbyggd och inträngande rapport som visar att kostnaderna för brottslighet år 2000 uppgick till 60 miljarder pund sterling eller närmare 1 700 euro per person. Dessa kostnader innefattar skyddsåtgärder, till exempel privat säkerhet (cirka 9 procent), direkta brottskonsekvenser, till exempel brottsoffrens förluster, lidande och förstörd allmän egendom (cirka 71 procent) och samhällets svar på brottsligheten, till exempel kostnaderna för polisens, domstolarnas och kriminalvårdens verksamhet (cirka 20 procent). Brand, Sam & Price, Richard (2000): *The Economic and Social Costs of Crime*. London: Home Office Research and Development Statistics Directorate.
- (¹²) Kleemans, E. & Van De Bunt, H.G. (1999): "Social embeddedness of organized crime" i *Transnational Organized Crime*, vol. 5, nr 1, s. 19–36. Sampson, R.J. (1997): "Neighborhoods and violent crime: A multilevel study of collective efficacy" i *Science*, vol. 277, 15 augusti, s. 2–25.
- (¹³) Se artikel 1.3 i rådets beslut av den 28 maj 2001 om inrättande av ett europeiskt nätverk för förebyggande av brottslighet (EGT L 153, 8.6.2001, s. 1).
- (¹⁴) Irving, B. (2002): *Fear of crime: Theory, measurement and application*. London: Police Foundation.
- (¹⁵) Under de senaste åren har ett antal undersökningar gett handfasta bevis för att brottsförebyggande åtgärder kan minska brottsligheten:
— Sherman, L.W. m.fl. (1997): *Preventing crime: What works, what doesn't, what's promising*. Washington, D. C.: U.S. Department of Justice. Tillgänglig via: <http://www.preventingcrime.org/report/index.htm>
— Goldblatt, Peter & Lewis, Chris (red) (1998): *Reducing offending: An assessment of research evidence on ways of dealing with offending behaviour*. London: Home Office. Tillgänglig via: <http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs/hors187.pdf>
— Clarke, Ronald V. (red) (1999): *Situational crime prevention: Successful case studies*. Albany: Harrow and Heston.
— Sansfacon, Daniel & Welsh, Brandon (1999): *Crime prevention digest II: Comparative analysis of successful community safety*. <http://www.crime-prevention-intl.org/english/publications/index.html#CrimePDigestII>
— Waller, Irvin & Sansfacon, Daniel (2000): *Investing wisely in crime prevention: International experience*. <http://www.crime-prevention-intl.org/Telechargement/USbjainvstcrimprev182412.pdf>
— Welsh, Brandon C. m.fl. (red) (2001): *Costs and benefits of preventing crime*. Oxford: Westview Press.
— Sherman, Lawrence W. m.fl. (red) (2002): *Evidence based crime prevention*. Routledge. EUCPN (2003): *Exchange of good practice in crime prevention between practitioners in the Member States*. http://europa.eu.int/comm/justice_home/eucpn/docs/aalborgReport200212.pdf
- (¹⁶) Willemse, Hans M. (1998): "Overlooking crime prevention: Ten years of crime prevention in the Netherlands" i *Security Journal*, vol. 7, nr 3, s. 177–184.
- (¹⁷) Center for the Study and Prevention of Violence (CSPV) (2003): *Model programs and promising programs*. <http://www.colorado.edu/cspv/bleuprints/default.htm>
- (¹⁸) Farrington, D.P. & Welsh, B.C. (2002): "Improved street lighting and crime prevention" i *Justice Quarterly*, vol. 19, nr 2, s. 313–342.
- (¹⁹) http://europa.eu.int/comm/youth/index_en.html
- (²⁰) Ett mer omfattande europeiskt nätverk har bildats och stöd har också lämnats till European Prison Education Association så att organisationen kan befästa och utvidga verksamheten. Utbildning av lärare för kriminalvårdsanstalter (och vårdare på anstalter, som är av stor betydelse för att skapa en god utbildningsmiljö) kräver särskild uppmärksamhet.
- (²¹) 1) Van Kesteren, John m.fl. (2001): *Criminal Victimization in Seventeen Industrialised Countries: Key Findings from the 2000 International Crime Victims Survey*, Haag: Justitieministeriet, RDC. 2) Barclay, Gordon & Tavares, Cynthia (juli 2003): *International Comparisons of Criminal Justice Statistics 2001*, London: Home Office Research Development and Statistics Directorate. 3) EUCPN (oktober 2003): *Crime Trends in the EU*, Bryssel: Europeiska kommissionen, GD RIF, EUCPN:s sekretariat.

- (²²) Se http://www.unicri.it/international_crime_victim_survey.htm
- (²³) INRA (2003): Public safety, exposure to drug-related problems and crime: Public opinion survey. Hela rapporten, en sammanfattning och tabeller finns på:
http://europa.eu.int/comm/justice_home/eucpn/projects.html
- (²⁴) Ekblom, Paul (2002): "Future Imperfect: Preparing for the Crimes to Come", Criminal Justice Matters, vintern 2002, s. 38–40.
- (²⁵) Det brittiska Foresight Programme utarbetade 2002 rapporten Turning the Corner (finns att få på www.foresight.gov.uk). Nederländska justitieministeriet (2001): Justitie Over Morgen: een Strategische Verkenning, Haag.
- (²⁶) De senaste åren har de flesta av dem utarbetat brottsförebyggande strategier. Avgörande faktorer för framgång är en stark politisk vilja på högsta nivå, tillräckliga anslag, bland annat för att finansiera strukturer och verksamheter, ledning av lokala och regionala myndigheter samt ett nära samarbete mellan den offentliga sektorn och övriga samhället, bland annat den privata sektorn. Dessa faktorer ingår i FN:s riktlinjer för brottsförebyggande arbete från 2002 (se även fotnot 33).
- (²⁷) <http://www.homeoffice.gov.uk/docs/cdaindex.html>
- (²⁸) EGT L 153, 8.6.2001, s. 1.
- (²⁹) Expertmötet om mobiltelefonstödler ledde till ett möte i juni 2003 mellan kommissionen, mobiltelefonföretagare och -operatörer samt intresserade medlemsstater. Syftet var att klargöra vilka åtgärder som bör vidtas nationellt och på EU-nivå. Diskussionerna fortsätter på grundval av en enkät och man vill sträva efter att före slutet av 2003 fastställa vilka åtgärder som är effektivast och vem som skall vidta dem.
- (³⁰) Ekblom, Paul (2003). De fem I-na är: 1) "Intelligence": insamling och analys av information. 2) "Intervention": undanröjande, störning eller försvagning av orsakerna till brott. 3) "Implementation": omsättning av ingreppsmetoderna i praktisk handling. 4) "Involvement": mobilisering av andra myndigheter, företag och enskilda att delta i genomförandet eller i samarbeten. 5) "Impact": utvärdering av genomslagskraft och genomförande.
http://europa.eu.int/com/justice_home/eucpn/practices.html
- (³¹) Artikel 6 i rådets beslut av den 28 maj 2001 om inrättande av ett europeiskt nätverk för förebyggande av brottslighet (EGT L 153, 8.6.2001, s. 1).
- (³²) EGT L 186, 7.7.2001, s. 11.
- (³³) 2002 års rapport om Hippokrates-programmet, SEK(2003) 1176, 23.10.2003.
- (³⁴) EGT L 203, 1.8.2002, s. 5.
- (³⁵) Se United Nations Commission on Crime Prevention and Criminal Justice (Unicri), rapport från den elfte sessionen (16–25 april 2002), FN:s ekonomiska och sociala råd, Official Records, 2002, Supplement nr 10.
- (³⁶) EGT L 344, 15.12.1997, s. 7. I den gemensamma åtgärden kom medlemsstaterna överens om "en ordning för utvärdering av likar" för tillämpning och genomförande på nationell nivå av lagstiftning i kampen mot den organiserade brottsligheten.
-

Förteckning över namnen på sådana geografiska enheter som är mindre än medlemsstaten och som anges i artikel 51.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 (Bordsviner)

(Artikel 28 a) i förordning (EG) nr 753/2002)

(2004/C 92/03)

(Denna förteckning upphäver och ersätter den förteckning som offentliggjordes i Europeiska gemenskapernas officiella tidning C 46 av den 19 februari 1999, sidan 154)

	Medlemsstatens bestämmelser	Medlemsstatens officiella tidning
TYSKLAND		
Ahrtaler Landwein		
Badischer Landwein		
Starkenburger Landwein		
Rheinburgen-Landwein		
Landwein der Mosel		
Landwein der Saar		
Nahegauer Landwein		
Altrheingauer Landwein (bis 31.8.1995)		
Rheingauer Landwein		
Rheinischer Landwein		
Pfälzer Landwein		
Fränkischer Landwein		
Regensburger Landwein		
Bayerischer Bodensee-Landwein		
Schwäbischer Landwein		
Unterbadischer Landwein		
Südbadischer Landwein (bis 31.8.1995)		
Taubertäler Landwein		
Landwein der Ruwer		
Mitteldeutscher Landwein		
Sächsischer Landwein		
Saarländischer Landwein der Mosel		

Bestämmelser i Tyskland

Vinlagen (i dess lydelse av den 16 maj 2001 (BGBl. I, s. 985), senast ändrad genom lagen av den 25 juni 2001 (BGBl. I, s. 1215)).

Vinförordningen (i dess lydelse av den 14 maj 2002 (BGBl. I, s. 1583)).

	Medlemsstatens bestämmelser	Medlemsstatens officiella tidning
GREKLAND		
A. Επιτραπέζιοι οίνοι οι οποίοι ορίζονται από τον όρο «Τοπικός Οίνος»		
Wines which may be described as «Τοπικός Οίνος» (local wine)		
1. Αγιορείτικος Τοπικός Οίνος (Agioritikos Topikos Inos)	235298/14.2.2002	168/B/22.2.2002
2. Τοπικός Οίνος Πλαγιές Βερτίσκου (Topikos Inos Plagies Bertiskou)	340559/12.9.1989	693/B/15.9.1989
3. Τοπικός Οίνος Τριφυλίας (Topikos Inos Trifilias)	340588/1.9.1989	694/B/15.9.1989
4. Μεσημβριώτικος Τοπικός Οίνος (Mesimvriotikos Topikos Inos)	340581/1.9.1989	694/B/15.9.1989
5. Μακεδονικός Τοπικός Οίνος (Makedonikos Topikos Inos)	340576/1.9.1989 380238/31.7.2000	694/B/15.9.1989 1012/B/10.8.2000
6. Ηρακλειώτικος Τοπικός Οίνος (Irakliotikos Topikos Inos)	340587/1.9.1989	694/B/15.9.1989
7. Λασιθιώτικος Τοπικός Οίνος (Lasi-thiotikos Topikos Inos)	340586/1.9.1989	694/B/15.9.1989
8. Μεσσηνιακός Τοπικός Οίνος (Messiniakos Topikos Inos)	340585/1.9.1989	694/B/15.9.1989
9. Πελοποννησιακός Τοπικός Οίνος (Peloponnisiaikos Topikos Inos)	340577/1.9.1989 380238/31.7.2000	694/B/15.9.1989 1012/B/10.8.2000
10. Κρητικός Τοπικός Οίνος (Kritikos Topikos Inos)	340578/1.9.1989 402642/19.10.1995 380238/31.7.2000	694/B/15.9.1989 933/B/13.11.1995 1012/B/10.8.2000
11. Τοπικός Οίνος Επανομής (Topikos Inos Epanomis)	340582/1.9.1989 359489/25.10.1996 387425/11.9.2000	694/B/15.9.1989 1010/B/5.11.1996 1179/B/25.9.2000
12. Κορινθιακός Τοπικός Οίνος (Korinthiakos Topikos Inos)	372558/5.7.2000	941/B/28.7.2000
13. Τοπικός Οίνος Πυλίας (Topikos Inos Piliias)	340583/1.9.1989	694/B/15.9.1989
14. Θεσσαλικός Τοπικός Οίνος (Thessalikos Topikos Inos)	378500/3.9.1990 380238/31.7.2000	608/B/21.9.1990 1012/B/10.8.2000
15. Τοπικός Οίνος Τυρνάβου (Topikos Inos Tirnavou)	378501/3.9.1990 317165/3.5.1996	608/B/21.9.1990 383/B/24.5.1996
16. Τοπικός Οίνος Πλαγιές Αμπέλου (Topikos Inos Plagies Ambelou)	378503/3.9.1990	608/B/21.9.1990
17. Τοπικός Οίνος Βίλτσας (Topikos Inos Vilitsas)	378504/3.9.1990	608/B/21.9.1990
18. Τοπικός Οίνος Γρεβενών (Topikos Inos Grevenon)	378505/3.9.1990 372559/5.7.2000	609/B/21.9.1990 941/B/28.7.2000
19. Δωδεκανησιακός Τοπικός Οίνος (Dodekanisiakos Topikos Inos)	378508/3.9.1990	609/B/21.9.1990
20. Τοπικός Οίνος Κισάμου (Topikos Inos Kisamou)	378502/3.9.1990	609/B/21.9.1990
21. Παιανίτικος Τοπικός Οίνος (Pienitikos Topikos Inos)	277563/28.2.1991	165/B/21.3.1991
22. Τοπικός Οίνος Αναβύσσου (Topikos Inos Anavissou)	277562/28.2.1991 372557/5.7.2000	177/B/27.3.1991 941/B/28.7.2000
23. Τοπικός Οίνος Κρανιάς (Topikos Inos Kranias)	235259/6.2.2002	190/B/20.2.2002

	Medlemsstatens bestämmelser	Medlemsstatens officiella tidning
24. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Πάρνηθας (Τορικός Ινος Πλαγιον Parnithas)	235296/14.2.2002	168/B/22.2.2002
25. Συριανός Τοπικός Οίνος (Sirianos Τορικός Ινος)	351761/26.5.1992	402/B/19.6.1992
26. Θηβαϊκός Τοπικός Οίνος (Thivaikos Τορικός Ινος)	387428/11.9.2000	1179/B/25.9.2000
27. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Κιθαρώνα (Τορικός Ινος Πλαγιον Kitherona)	235297/14.2.2002	168/B/22.2.2002
28. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Πετρωτού (Τορικός Ινος Πλαγιον Petrotou)	351779/12.6.1992	417/B/1.7.1992
29. Τοπικός Οίνος Γερανείων (Τορικός Ινος Geranion)	235261/6.2.2002	190/B/20.2.2002
30. Παλλινιώτικος Τοπικός Οίνος (Palliniotikos Τορικός Ινος)	397720/1.10.1992 235257/6.2.2002	617-/B/12.10.1992 168/B/14.2.2002
31. Αττικός Τοπικός Οίνος (Attikos Τορικός Ινος)	397722/1.10.1992 259739/19.2.1997	623/B/22.10.1992 140/B/3.3.1997
32. Σιατιστινός Τοπικός Οίνος (Siatistinos Τορικός Ινος)	317101/14.1.1993	41/B/4.2.1993
33. Τοπικός Οίνος Ριτσώνας Αυλίδας (Τορικός Ινος Ritsonas Avlidas)	317163/10.2.1993	116/B/5.3.1993
34. Τοπικός Οίνος Λετρίνων (Τορικός Ινος Letrinon)	397092/6.9.1993	718/B/16.9.1993
35. Τοπικός Οίνος Τεγέας (Τορικός Ινος Tegeas)	437358/5.11.1993	849/B/11.11.1993
36. Αιγαίοπελαγίτικος Τοπικός Οίνος (Egeorelagitikos Τορικός Ινος)	443760/10.12.1993 380238/31.7.2000	915/B/21.12.1993 1012/B/10.8.2000
37. Τοπικός Οίνος Σπάτων (Τορικός Ινος Spaton)	443787/22.12.1993 235255/6.2.2002	946/B/30.12.1993 190/B/20.2.2002
38. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Πεντελικού (Τορικός Ινος Πλαγιον Pendelikou)	443785/22.12.1993	946/B/30.12.1993
39. Τοπικός Οίνος Μαρκόπουλου (Τορικός Ινος Markoroulou)	443786/22.12.1993 235299/14.2.2002	955/B/31.12.1993 168/B/22.2.2002
40. Τοπικός Οίνος Δηλάντιου Πεδίου (Τορικός Ινος Lilantiou Pediou)	426568/2.12.1994	921/B/14.12.1994
41. Τοπικός Οίνος Χαλκιδικής (Τορικός Ινος Chalkidikis)	296419/5.1.1995 378968/20.7.1995 387427/11.9.2000	6/B/12.1.1995 684/B/4.8.1995 1179/B/25.9.2000
42. Καρυστινός Τοπικός Οίνος (Karistinos Τορικός Ινος)	378960/20.7.1995	684/B/4.8.1995
43. Τοπικός Οίνος Χαλικούνας (Τορικός Ινος Chalikounas)	378959/20.7.1995	684/B/4.8.1995
44. Τοπικός Οίνος Οπούντια Λοκρίδος (Τορικός Ινος Orountia Lokridos)	378985/2.8.1995	709/B/17.8.1995
45. Παγγαιορείτικος Τοπικός Οίνος (Pangeoritikos Τορικός Ινος)	396581/12.10.1995	886/B/25.10.1995
46. Τοπικός Οίνος Πέλλας (Τορικός Ινος Pellas)	407350/16.10.1995	964/B/22.11.1995
47. Τοπικός Οίνος Δράμας (Τορικός Ινος Dramas)	413011/30.11.1995 235258/6.2.2002	1023/B/12.12.1995 190/B/20.2.2002
48. Τοπικός Οίνος Αδριανής (Τορικός Ινος Adrianis)	413012/30.11.1995 235253/6.2.2002	1031/B/14.12.1995 190/B/20.2.2002

	Medlemsstatens bestämmelser	Medlemsstatens officiella tidning
49. Τοπικός Οίνος Σερρών (Τοπικός Ινος Serron)	413013/30.11.1995	1031/B/14.12.1995
50. Τοπικός Οίνος Αγοράς (Τοπικός Ινος Agoras)	317164/30.4.1996 235252/6.2.2002	383/B/24.5.1996 190/B/20.2.2002
51. Τοπικός Οίνος Κουλάδας Αταλάντης (Τοπικός Ινος Kiladas Atalantis)	317166/3.5.1996 344698/14.9.1998	383/B/24.5.1996 1008/B/25.9.1998
52. Τοπικός Οίνος Στερεάς Ελλάδας (Τοπικός Ινος Stereas Elladas)	330505/24.5.1996 380238/31.7.2000	548/B/9.7.1996 1012/10.8.2000
53. Τοπικός Οίνος Αρκαδίας (Τοπικός Ινος Arkadias)	330549/18.7.1996	650/B/30.7.1996
54. Τοπικός Οίνος Μεταξάτων (Τοπικός Ινος Metaxaton)	330582/7.8.1996	765/B/28.8.1996
55. Τοπικός Οίνος Κλημέντι (Τοπικός Ινος Klimenti)	330583/7.8.1996	765/B/28.8.1996
56. Τοπικός Οίνος Κέρκυρας (Τοπικός Ινος Kerkiras)	330585/7.8.1996	765/B/28.8.1996
57. Τοπικός Οίνος Ημαθίας (Τοπικός Ινος Imathias)	330584/7.8.1996 387426/11.9.2000	765/B/28.8.1996 1179/25.9.2000
58. Τοπικός Οίνος Μαντζαβινάτων (Τοπικός Ινος Mantzavinaton)	344787/2.9.1996	850/B/13.9.1996
59. Τοπικός Οίνος Σιθωνίας (Τοπικός Ινος Sithonias)	359490/25.10.1996	1010/B/5.11.1996
60. Ισμαρικός Τοπικός Οίνος (Ismarikos Τοπικός Ινος)	269489/24.1.1997	126/B/26.2.1997
61. Τοπικός Οίνος Αβδήρων (Τοπικός Ινος Avdiron)	269490/24.1.1997	126/B/26.2.1997
62. Τοπικός Οίνος Ιωαννίνων (Τοπικός Ινος Ioanninon)	269491/24.1.1997	126/B/26.2.1997 262/B/7.4.1997
63. Τοπικός Οίνος Πλαγιές Αιγιαλείας (Τοπικός Ινος Plagies Egialias)	269492/24.1.1997	126/B/26.2.1997
64. Τοπικός Οίνος Πλαγιές του Αίνου (Τοπικός Ινος Plagies tou Enou)	259740/19.2.1997	140/B/3.3.1997
65. Θρακικός Τοπικός Οίνος (Thrakikos Τοπικός Ινος) ή/οr Τοπικός Οίνος Θράκης (Τοπικός Ινος Thrakis)	259741/19.2.1997 380238/31.7.2000	140/B/3.3.1997 1012/B/10.8.2000
66. Τοπικός Οίνος Ιλίου (Τοπικός Ινος Iliou)	259742/19.2.1997	140/B/3.3.1997
67. Μετσοβίτικος Τοπικός Οίνος (Metsovitikos Τοπικός Ινος)	259743/19.2.1997	140/B/3.3.1997
68. Τοπικός Οίνος Κορωπίου (Τοπικός Ινος Koropiou)	259744/19.2.1997 235256/6.2.2002	140/B/3.3.1997 168/B/14.2.2002
69. Τοπικός Οίνος Θαψανών (Τοπικός Ινος Thapsanon)	340768/4.9.1997	817/B/11.9.1997
70. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Κνημίδος (Τοπικός Ινος Plagion Knimidos)	344699/14.9.1998	1008/B/25.9.1998
71. Ηπειρωτικός Τοπικός Οίνος (Ipirotikos Τοπικός Ινος)	351698/5.5.2000	657/B/23.5.2000
72. Τοπικός Οίνος Φλώρινας (Τοπικός Ινος Florinas)	351699/5.5.2000	657/B/23.5.2000
73. Τοπικός Οίνος Πισάτιδος (Τοπικός Ινος Pisatidos)	351700/5.5.2000	657/B/23.5.2000
74. Τοπικός Οίνος Λευκάδας (Τοπικός Ινος Lefkadas)	361601/5.5.2000	657/B/23.5.2000

	Medlemsstatens bestämmelser	Medlemsstatens officiella tidning
75. Μονεμβάσιος Τοπικός Οίνος (Μονεμβασίος Τοπικός Ινός)	372560/5.7.2000	941/B/28.7.2000
76. Τοπικός Οίνος Βελβεντού (Τοπικός Ινός Velventou)	387429/11.9.2000	1179/B/12.9.2000
77. Λακωνικός Τοπικός Οίνος (Lakonikos Τοπικός Ινός)	387430/11.9.2000	1179/B/12.9.2000
B. Επιτραπέζιοι οίνοι Ρετσίνα συνοδευόμενοι από την ονομασία ενός Νομού και οι οποίοι ορίζονται από τον όρο «Ονομασία κατά παράδοση» Retsina wine which may be accompanied by the name of a Nomos and described as «Ονομασία κατά παράδοση» (traditional designation)		
Ρετσίνα Αττικής (Retsina Attikis)	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Βοιωτίας (Retsina Viotias)	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Ευβοίας (Retsina Evvias)	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
C. Επιτραπέζιοι οίνοι που φέρουν το όνομα μιας περιοχής παραγωγής και ορίζονται από τον όρο «Ονομασία κατά παράδοση» Wines which may bear the name of a production region and be described as «Ονομασία κατά παράδοση» (traditional designation)		
Βερντέα Ονομασία κατά παράδοση Ζακύνθου (Verdea Onomasia kata paradosi Zakynthou)	397719/1992	623/B/22.10.1992
Ρετσίνα Μεσογείων (Retsina Mesogion) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Κρωπίας (Retsina Kropias) ⁽¹⁾ ή/ορ Ρετσίνα Κορωπίου (Retsina Koripiou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Μαρκοπούλου (Retsina Markoroulou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Μεγάρων (Retsina Megaron) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Παιανίας (Retsina Peanias) ⁽¹⁾ ή/ορ Ρετσίνα Λιοπυπείου (Retsina Liopypeiou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Παλλήνης (Retsina Pallinis) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Πικερμίου (Retsina Pikermiou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Σπάτων (Retsina Spaton) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Θηβών (Retsina Thivon) ⁽²⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Γιάλτρων (Retsina Gialtron) ⁽³⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Καρύστου (Retsina Karistou) ⁽³⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Χαλκίδας (Chalkidas) ⁽³⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979

⁽¹⁾ Med eller utan nomos: Αττικής (Attikis).

⁽²⁾ Med eller utan nomos: Βοιωτίας (Viotias).

⁽³⁾ Med eller utan nomos: Ευβοίας (Evias).

	Medlemsstatens bestämmelser	Medlemsstatens officiella tidning
SPANIEN		
Abanilla	1.3.2002	12.3.2002
Alto Palancia-Alto Mijares	20.4.2001	27.4.2001
Arribes del Duero	6.10.1992	17.10.1992
Bailén	7.1.1998	27.1.1998
Bajo Aragón	4.4.1988	20.4.1988
Betanzos	8.11.2000	20.11.2000
Cádiz	6.10.1992	17.10.1992
Campo de Belchite	23.12.1999	19.1.2000
Campo de Cartagena	1.3.2002	12.3.2002
Cangas	28.5.2001	8.6.2001
Castelló	21.12.2001	21.1.2002
Castilla	23.12.1999	19.1.2000
Castilla y León	15.6.2000	30.6.2000
Contraviesa-Alpujarra	6.10.1992	17.10.1992
Desierto de Almería	16.7.2003	11.7.2003
El Terrerazo	23.9.2003	30.9.2003
Extremadura	23.12.1999	19.1.2000
Gálvez	4.4.1988	20.4.1988
Granada Sur-Oeste	1.7.2003	11.7.2003
Ibiza	7.1.1998	27.1.1998
Isla de Menorca	27.3.2002	18.4.2002
La Gomera	25.1.1994	4.2.1994
Laujar-Alpujarra	3.4.2000	2.5.2000
Norte de Granada	23.12.1999	19.1.2000
Pozohondo	4.4.1988	20.4.1988
Ribera del Arlanza	7.1.1998	27.1.1998
Ribera del Gállego-Cinco Villas	23.12.1999	19.1.2000
Ribera del Queiles	29.10.2003	10.11.2003
Serra de Tramuntana-Costa Nord	11.2.2002	21.2.2002
Sierra de Alcaraz	2.6.1995	17.6.1995
Sierra Sur de Jaén	30.9.2003	10.10.2003
Tierra de León	9.4.1999	3.5.1999
Tierra del Vino de Zamora	6.10.1992	17.10.1992
Valdejalón	4.4.1988	20.4.1988
Valle del Cinca	7.1.1998	27.1.1998
Valle del Jiloca	23.12.1999	19.1.2000
Valle del Miño-Ourense	4.4.1988	20.4.1988
Valle de Benavente	12.9.2000	27.9.2000

	Medlemsstatens bestämmelser	Medlemsstatens officiella tidning
FRANKRIKE		
1. "Lokalt vin" som anges med namnet på det departement där vinet framställs		
Alla vinproducerande departement, utom de vars namn är registrerade ursprungsbeteckningar (t.ex Korsika, Jura, Loire, Mosel och Savoie)	Dekret n° 79.755 + n° 2000-848	8.9.1979 1.9.2000
Vin de pays de l'Ain		
Vin de pays de l'Allier		
Vin de pays des Alpes de Haute Provence		
Vin de pays des Alpes Maritimes		
Vin de pays de l'Ardèche		
Vin de pays de l'Ariège		
Vin de pays de l'Aude		
Vin de pays de l'Aveyron		
Vin de pays des Bouches du Rhône		
Vin de pays du Calvados		
Vin de pays de la Charente		
Vin de pays des Charentes Maritimes		
Vin de pays du Cher		
Vin de pays de Corrèze		
Vin de pays de la Creuse		
Vin de pays des Deux-Sèvres		
Vin de pays de la Dordogne		
Vin de pays du Doubs		
Vin de pays de la Drôme		
Vin de pays du Gard		
Vin de pays du Gers		
Vin de pays des Hautes-Alpes		
Vin de pays de la Haute-Garonne		
Vin de pays de la Haute-Marne		
Vin de pays des Hautes-Pyrénées		
Vin de pays de la Haute-Saône		
Vin de pays de la Haute-Vienne		
Vin de pays de l'Hérault		
Vin de pays de l'Indre et Loire		
Vin de pays de l'Indre		
Vin de pays de l'Isère		
Vin de pays des Landes		
Vin de pays de Loire-Atlantique		

	Medlemsstatens bestämmelser	Medlemsstatens officiella tidning
Vin de pays du Loir et Cher		
Vin de pays du Loiret		
Vin de pays du Lot		
Vin de pays du Lot et Garonne		
Vin de pays de Maine et Loire		
Vin de pays de la Meuse		
Vin de pays de la Nièvre		
Vin de pays du Puy de Dôme		
Vin de pays des Pyrénées-Atlantiques		
Vin de pays des Pyrénées Orientales		
Vin de pays de Saône et Loire		
Vin de pays de la Sarthe		
Vin de pays de Seine et Marne		
Vin de pays du Tarn		
Vin de pays du Tarn et Garonne		
Vin de pays du Var		
Vin de pays du Vaucluse		
Vin de pays de la Vendée		
Vin de pays de la Vienne		
Vin de pays de l'Yonne		
2. "Lokalt vin" som anges med namnet på det departement där vinet framställs (Ett produktionsområde kan, enligt ett särskilt dekret, sträcka sig från en kommun till flera departement)		
Vin de pays Cathare	25.4.2001	28.4.2001
Vin de pays des Coteaux de Tannay	17.1.2001	20.1.2001
Vin de pays de l'Agenais	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays d'Aigues	30.12.1993	31.12.1993
Vin de pays d'Allobrogie	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays d'Argens	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des Balmes dauphinoises	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de la Bénovie	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays du Bérange	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Bessan	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays de Bigorre	3.4.1985	10.4.1985
Vin de pays du Bourbonnais	22.1.1986	25.1.1986
Vin de pays de Cassan	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays de Caux	25.1.1982	31.1.1982

	Medlemsstatens bestämmelser	Medlemsstatens officiella tidning
Vin de pays de Cessenon	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays charentais	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays charentais «Île de Ré»	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays charentais «Île d'Oléron»	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays charentais «Saint Sornin»	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des Cévennes	27.8.1992	2.9.1992
Vin de pays des Cévennes «Mont Bouquet»	27.8.1992	2.9.1992
Vin de pays de la Cité de Carcassonne	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des collines de la Moure	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des collines rhodaniennes	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays du comté de Grignan	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays du comté tolosan	6.4.1982	10.4.1982
Vin de pays des comtés rhodaniens	13.10.1989	14.10.1989
Vin de pays de la Côte vermeille	17.3.1986	20.3.1986
Vin de pays des coteaux charitois	22.1.1986	25.1.1986
Vin de pays des coteaux d'Enserune	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Bessilles	25.2.1987	28.2.1987
Vin de pays des coteaux de Cèze	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Coiffy	2.11.1989	8.11.1989
Vin de pays des coteaux flaviens	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Fontcaude	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux de Glanes	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de l'Ardèche	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de l'Auxois	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays des coteaux de la Cabrerisse	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Laurens	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des coteaux de Miramont	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Murviel	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des coteaux de Narbonne	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux de Peyriac	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux des Baronnie	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Cher et de l'Arnon	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Grésivaudan	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Libron	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux du littoral audois	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des coteaux du pont du Gard	16.11.1981	20.11.1981

	Medlemsstatens bestämmelser	Medlemsstatens officiella tidning
Vin de pays des coteaux du Salagou	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Verdon	12.2.1992	18.2.1992
Vin de pays des coteaux et terrasses de Montauban	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des côtes catalanes	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Gascogne	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des côtes de Lastours	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Montestruc	26.8.1982	1.9.1982
Vin de pays des côtes de Pérignan	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Prouilhe	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des côtes de Thau	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Thongue	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des côtes du Brian	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des côtes de Ceressou	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes du Condomois	26.8.1982	1.9.1982
Vin de pays des côtes du Tarn	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes du Vidourle	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Cucugnan	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays Duché d'Uzès	27.8.1992	2.9.1992
Vin de pays de Franche-Comté	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Franche-Comté «Coteaux de Champlitte»	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Saint-Guilhem-le-Désert	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays d'Hauterive	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays d'Hauterive «val d'Orbieu»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays d'Hauterive «Coteaux du Termenès»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays d'Hauterive «Côtes de Lézignan»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays de la haute vallée de l'Aude	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays de la haute vallée de l'Orb	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des hauts de Badens	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de l'île de Beauté	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays du jardin de la France	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays du jardin de la France «Marches de Bretagne»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays du jardin de la France «Pays de Retz»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays des Maures	25.1.1982	31.1.1982

	Medlemsstatens bestämmelser	Medlemsstatens officiella tidning
Vin de pays du mont Baudile	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays du Mont-Caume	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des monts de la Grage	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays d'Oc	15.10.1987	16.10.1987
Vin de pays du Périgord	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays du Périgord «Vin de Domme»	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays de la Petite Crau	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays Portes de Méditerranée	22.10.1999	29.10.1999
Vin de pays de la principauté d'Orange	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des Sables du golfe du Lion	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays de Saint-Sardos	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Sainte Marie la Blanche	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays des terroirs landais	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Coteaux de Chalosse»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Côtes de L'Adour»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Sables Fauves»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Sables de l'Océan»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays de Thézac-Perricard	14.4.1988	16.4.1988
Vin de pays du Torgan	25.2.1987	28.2.1987
Vin de pays d'Urfé	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays du val de Cesse	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays du val de Dagne	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays du val de Montferrand	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de la vallée du Paradis	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays de la Vaunage	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de la vicomté d'Aumelas	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays de la Vistrenque	26.8.1982	1.9.1982
ITALIEN		
<i>Abruzzo</i>		
Alto Tirino	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colli Aprutini	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colli del Sango	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colline Frentane	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colline Pescaresi	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colline Teatine del Vastese (a)	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Histonium (a)	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Terre di Chieti	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Valle Peligna	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995

	Medlemsstatens bestämmelser	Medlemsstatens officiella tidning
<i>Basilicata</i>		
Basilicata	9.10.1995	n. 67 del 15.11.1995
Grotтино di Roccanova	14.3.2000	n. 78 del 3.4.2000
<i>Prov. Aut. Bolzano</i>		
Mitterberg (b)	3.11.1995	n. 284 del 5.12.1995
Mitterberg tra Cauria e Tel (b)	3.11.1995	n. 284 del 5.12.1995
Mitterberg Zwischen Gfrill und Toll (b)	3.11.1995	n. 284 del 5.12.1995
Vigneti delle Dolomiti (c)	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
Weinberg Dolomiten (c)	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
<i>Calabria</i>		
Arghillà	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Condoleo	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Costa Viola	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Esaro	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Lipuda	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Locride	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Palizzi	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Pellaro	27.10.1995	n. 266 del 14.11.1995
Scilla	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Valdamato	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Val di Neto	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Valle del Crati	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Calabria	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Decreto integrativo: 31.7.1996		n. 190 del 14.8.1996
<i>Campania</i>		
Colli di Salerno	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Dugenta	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Epomeo	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Irpinia	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Paestum	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Pompeiano	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Roccamonfina	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Terre del Volturno	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Decreto integrativo: 9.4.1996		n. 96 del 24.4.1996
<i>Emilia Romagna</i>		
Bianco di Castelfranco Emilia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Forli	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Fortana del Taro	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Modena (c)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Provincia de Modena (c)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995

	Medlemsstatens bestämmelser	Medlemsstatens officiella tidning
Ravenna	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Rubicone	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Sillaro (d)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Bianco del Sillaro (d)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Val Tidone	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Emilia (e)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
dell'Emilia (e)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Terre di Veleja	5.8.1997	n. 204 del 2.9.1997
Decreto integrativo: 10.4.1996		n. 100 del 30.4.1996
D. (rettif. D. 10.4.1996): 7.5.1996		n. 112 del 15.5.1996
<i>Friuli-Venezia Giulia</i>		
Venezia Giulia	7.3.1996	n. 70 del 23.3.1996
Alto Livenza ⁽⁴⁾	7.3.1996	n. 70 del 23.3.1996
delle Venezie ⁽⁵⁾	7.3.1996	n. 70 del 23.3.1996
<i>Lazio</i>		
Civitella d'Agliano	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Colli Cimini	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Frusinate (f)	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
del Frusinate (f)	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Nettuno	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Lazio	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Decreto integrativo: 13.9.1996		n. 229 del 30.9.1996
<i>Liguria</i>		
Colline Savonesi	20.11.1995	n. 294 del 18.12.1995
Golfo dei Poeti La Spezia o Golfo dei Poeti	16.10.2001	n. 248 del 24.10.2001
<i>Lombardia</i>		
Alto Mincio	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Benaco bresciano	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Bergamasca	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Collina del Milanese	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Montenetto di Brescia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Provincia di Manova	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Provincia di Pavia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Quistello	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Ronchi di Brescia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Sabbioneta	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995

⁽⁴⁾ Gäller provinserna Treviso (Veneto) och Pordenone (Friuli-Venezia Giulia).

⁽⁵⁾ Gäller regionerna Veneto och Friuli-Venezia Giulia och den autonoma provinsen Trento.

	Medlemsstatens bestämmelser	Medlemsstatens officiella tidning
Sebino	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Terrazze Retiche di Sondrio	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
<i>Marche</i>		
Marche	11.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Decreto integrativo: 20.11.1995		n. 287 del 9.12.1995
Oscò (g)	4.11.1995	n. 281 dell'1.12.1995
Terre degli Osci (g)	4.11.1995	n. 281 dell'1.12.1995
Rotae	4.11.1995	n. 281 dell'1.12.1995
<i>Puglia</i>		
Daunia	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Murgia	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Salento	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Tarantino	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Valle d'Itria	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Puglia	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Decreto integrativo: 30.7.1996		n. 190 del 14.8.1995
<i>Sardegna</i>		
Barbagia	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Colli del Limbara	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Marmilla	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Nurra	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Ogliastra	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Parteolla	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Planargia	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Provincia di Nuoro	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Romangia	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Sibiola	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Tharros	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Trexenta	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Valle del Tirso	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Valli di Porto Pino	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Isola dei Nuraghi	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
<i>Sicilia</i>		
Camarro	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Colli Ericini	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995

	Medlemsstatens bestämmelser	Medlemsstatens officiella tidning
Fontanarossa di Cerda	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Salemi	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Salina	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Valle Belice	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Sicilia	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Decreto integrativo: 22.12.1995		n. 13 del 17.1.1996
<i>Toscana</i>		
Alta Valle della Greve	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Colli della Toscana centrale	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Maremma toscana	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Val di Magra	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Toscano (h)	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Toscana (h)	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Decreto integrativo: 22.11.1995		n. 300 del 27.12.1995
Decreto integrativo: 26.2.1996		n. 57 dell'8.3.1996
<i>Prov. Aut. Trento</i>		
Altesino	22.11.1995	n. 300 del 27.12.1995
delle Venezie ⁽⁵⁾	22.11.1995	n. 300 del 27.12.1995
Vallagarina ⁽⁶⁾	22.11.1995	n. 300 del 27.12.1995
Vigneti delle Dolomiti	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
<i>Umbria</i>		
Allerona	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Bettona	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Cannara	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Nami	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Spello	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Umbria	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
<i>Veneto</i>		
Alto Livenza ⁽⁴⁾	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Colli Trevigiani	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Conselvano	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
delle Venezie ⁽⁵⁾	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Marca Trevigiana	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Provincia di Verona (i)	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Veronese (i)	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Vallagarina ⁽⁶⁾	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Veneto orientale	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995

⁽⁴⁾ Gäller provinserna Treviso (Veneto) och Pordenone (Friuli-Venezia Giulia).

⁽⁵⁾ Gäller regionerna Veneto och Friuli-Venezia Giulia och den autonoma provinsen Trento.

⁽⁶⁾ Gäller provinsen Verona (Veneto) och den autonoma provinsen Trento.

Obs: Bokstaven vid vissa namn betecknar likvärdigheten.

	Medlemsstatens bestämmelser	Medlemsstatens officiella tidning
Vigneti delle Dolomiti	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
Veneto	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Decreto integrativo: 27.2.1996		n. 57 dell'8.3.1996
Decreto integrativo: 21.3.1996		n. 79 del 3.4.1996

NEDERLÄNDERNA

Enligt HPA:s (centralkontoret för jordbruksprodukter) förordning om vin 2003 får vin saluföras som "lantvin" endast om det finns en hänvisning till nederländskt ursprung och namnet på en av följande provinser:

- Groningen
- Friesland
- Drenthe
- Overijssel
- Gelderland
- Flevoland
- Utrecht
- Noord Holland
- Zuid Holland
- Zeeland
- Noord Brabant
- Limburg

ÖSTERRIKE

Landwein Weinland	Weingesetz § 23	BGBl. Nr. 141 aus 1999
Landwein Bergland		
Steirischer Landwein		
Wiener Landwein		

I enlighet med artikel 28a i den österrikiska vinlagen (federal lag av den 23 juli 1999 om handel med vin och fruktviner) får vin endast säljas för konsumtion under namnet Landwein om:

- det anges att det är av österrikiskt ursprung, såsom ("Österreich", "Wein aus Österreich", "österreichischer Wein", "österreichischer Landwein", etc. och
- ett av följande namn anges
 - Weinland
 - Bergland
 - Steirerland
 - Wien

	Medlemsstatens bestämmelser	Medlemsstatens officiella tidning
PORTUGAL		
<i>Vinho de Mesa com Indicação Geográfica</i>		
Vinho Regional Alentejano	Portaria n.º 623/98 Portaria n.º 394/2001	28 de Agosto de 1998 16 de Abril de 2001
Vinho Regional Algarve	Portaria n.º 364/2001	9 de Abril de 2001
Vinho Regional Beiras	Portaria n.º 158/93	11 de Fevereiro de 1993
Vinho Regional Estremadura	Portaria n.º 351/93 Portaria n.º 394/2001 Portaria n.º 1066/2003	24 de Março de 1993 16 de Abril de 2001 26 de Setembro de 2003
Vinho Regional Minho	Portaria n.º 112/93 Portaria n.º 1202/97 Portaria n.º 394/2001	30 de Janeiro de 1993 28 de Novembro de 1997 16 de Abril de 2001
Vinho Regional Ribatejano	Portaria n.º 370/99 Portaria n.º 424/2001	20 de Maio de 1999 19 de Abril de 2001
Vinho Regional Terras do Sado	Portaria n.º 400/92 Portaria n.º 196/94 Portaria n.º 394/2001	13 de Maio de 1992 5 de Abril de 1994 16 de Abril de 2001
Vinho Regional Trás-os-Montes	Portaria n.º 157/93	11 de Fevereiro de 1993
<i>Sub-regiões do Vinho Regional Beiras</i>		
Beira Alta	Portaria n.º 158/93	11 de Fevereiro de 1993
Beira Litoral		
Terras de Sico		
<i>Sub-região do Vinho Regional Estremadura</i>		
Alta Estremadura	Portaria n.º 351/93 Portaria n.º 394/2001 Portaria n.º 1066/2003	24 de Março de 1993 16 de Abril de 2001 26 de Setembro de 2003
<i>Sub-região do Vinho Regional Trás-os-Montes</i>		
Terras Durienses	Portaria n.º 157/93	11 de Fevereiro de 1993
<i>Outras designações</i>		
Palhete de Ourém (Vinho Regional Estremadura-Concelho de Ourém)	Portaria n.º 1450/2001	22 de Dezembro de 2001
<i>Vinho Licoroso com Indicação Geográfica</i>		
Vinho Licoroso Algarve	Portaria n.º 364/2001	9 de Abril de 2001
Vinho Licoroso Estremadura	Portaria n.º 244/2000	3 de Maio de 2000

Slutrapport från förhørsombudet i ärende COMP/M.3083 – GE/Instrumentarium

(utarbetad enligt artikel 15 i kommissionens beslut 2001/462/EG, EKSG av den 23 maj 2001 om kompetensområdet för förhørsombudet i vissa konkurrensförfaranden (EGT L 162, 19.6.2001, s. 21))

(2004/C 92/04)

(Text av betydelse för EES)

Utkastet till beslut ger anledning till följande konstateranden:

- Den föreslagna koncentrationen anmäldes den 28 februari 2003.
- Kommissionen konstaterade den 3 april 2003 i ett beslut enligt artikel 6.1 c i koncentrationsförordningen att den anmälda koncentrationen gav anledning till allvarliga tvivel. I linje med kommissionens nuvarande öppenhetspolicy fick parterna ta del av icke-konfidentiella versioner av de viktigaste handlingar som inkommit från tredje parter.

Även om GE ansåg att handlingarna inte var tillräckligt detaljerade kunde företaget snabbt lämna synpunkter innan kommissionen fattade beslut om att sända ett meddelande om invändningar. Tack vare ett sekretessavtal, kunde även den anmälade partens ekonomer få tillgång till de uppgifter och ekonomiska analyser som tillhandahållits av en berörd tredje part.

- Kommissionen sände den 4 juli 2003 ett meddelande om invändningar till GE. Mot bakgrund av de preliminära undersökningsresultaten ströks ett antal faktorer kring vilka kommissionen tidigare uttryckt allvarliga tvivel ur meddelandet om invändningar.

Under den del av undersökningen där parterna får tillgång till akten löstes problemet med att vissa handlingar är konfidentiella genom arrangemang som skapats av kommissionen med samtliga parter samtycke. Tack vare detta kunde den anmälade partens ekonomer kontrollera de ekonomiska analyser som kommissionen gjort på grundval av de konfidentiella uppgifter som tillhandahållits av tredje parter.

- Parterna lämnade därefter förslag på korrigerande åtgärder till kommissionen. Förslagen bedömdes genom en marknadsundersökning, vars objektivitet inte ifrågasattes.

Parterna ansåg det inte nödvändigt att besvara meddelandet om invändningar och begärde således inte heller något formellt förhör.

Parternas rätt att höras har tillfodossatts under hela undersökningen.

Utfärdat i Bryssel den 14 augusti 2003.

(Enligt uppdrag: Karen Williams)

Serge DURANDE

Yttrande från Rådgivande kommittén för koncentrationer avgivet vid dess etthundraartonde möte den 12 augusti 2003 om ett preliminärt utkast till beslut i ärende COMP/M.3083 – General Electric/Instrumentarium

(2004/C 92/05)

(Text av betydelse för EES)

1. Rådgivande kommittén är enig med kommissionen om att den anmälda transaktionen utgör en koncentration enligt artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen och att den har en gemenskapsdimension enligt artikel 1.2 i den förordningen.
 - 2.a) Kommittén är enig med kommissionen om att de relevanta produktmarknaderna för patientövervakning är perioperativ övervakning, intensivvårdsövervakning och övervakning på allmän avdelning.
 - 2.b) Kommittén är enig med kommissionen om att det inte är nödvändigt att definiera den exakta produktmarknaden för C-bågar. Särskilt frågan om huruvida enklare C-bågar och C-bågar för kärl- och hjärtundersökningar utgör separata produktmarknader kan lämnas obesvarad.
 - 2.c) Kommittén är enig med kommissionen om att de relevanta produktmarknaderna för mammografiutrustning är utrustning för analog mammografi och utrustning för digital mammografi.
 3. Kommittén är enig med kommissionen om att den relevanta geografiska marknaden för var och en av de berörda produkterna är nationell.
 4. Kommittén är enig med kommissionen om att koncentrationen inte skapar eller stärker en dominerande ställning
 - a) på marknaderna för patientövervakning på allmän avdelning,
 - b) på någon marknad för C-bågar, eller
 - c) på marknaderna för analog och digital mammografiutrustning.
 - 5.a) Kommittén är enig med kommissionen om att koncentrationen på grund av horisontella effekter sannolikt skulle skapa eller stärka en dominerande ställning på marknaderna för perioperativ övervakning i Spanien, Förenade kungariket, Sverige, Frankrike och Tyskland.
 - 5.b) Kommittén är enig med kommissionen om att koncentrationen på grund av de vertikala effekterna på marknaderna för anesthesiapparater, perioperativ övervakning, intensivvårdsövervakning och kliniska informationssystem sannolikt skulle ge upphov till allvarliga tvivel om huruvida koncentrationen är förenlig med den gemensamma marknaden, åtminstone i Belgien, Irland, Sverige och Förenade kungariket.
 6. Kommittén är enig med kommissionen om att de föreslagna åtagandena är tillräckliga för att undanröja konkurrensproblemen på marknaden för perioperativ övervakning och avvärja de allvarliga tvivlen när det gäller de vertikala frågorna på marknaderna för anesthesiapparater, perioperativ övervakning, intensivvårdsövervakning och kliniska informationssystem.
 7. Kommittén är enig med kommissionen om att koncentrationen bör förklaras förenlig med den gemensamma marknaden enligt artikel 8.2 i koncentrationsförordningen och enligt EES-avtalet, under förutsättning att åtagandena helt och hållet uppfylls.
 8. Kommittén rekommenderar att detta yttrande offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 9. Kommittén uppmanar kommissionen att beakta kommitténs anmärkningar och synpunkter
-

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

Del 1.2 av ECB:s personalföreskrifter med regler om uppförande och sekretess i tjänsten

(2004/C 92/06)

(Denna text upphäver och ersätter den text som offentliggjordes i Europeiska gemenskapernas officiella tidning C 236 av den 22 augusti 2001, s. 13.)

1.2 Uppförande och sekretess i tjänsten

Bestämmelserna i punkterna 4 b, 4 c, 4 f och 5 b i anställningsvillkoren skall tillämpas på följande sätt.

1.2.1 Direktionen skall utse en rådgivare i etiska frågor. Rådgivaren skall ge vägledning i alla typer av frågor som rör uppförande och sekretess i tjänsten. Oberoende härav skall rådgivaren ge råd och anta kriterier rörande tolkningen av etiska begrepp. Rådgivaren skall iaktta absolut sekretess vid utförandet av sina uppgifter. De råd som ges och de tolkningar av etiska begrepp som görs skall på ett allmängiltigt sätt offentliggöras på ECB:s intranet.

Rådgivaren skall särskilt arbeta för att ECB:s regler om insiderhandel tolkas på ett enhetligt sätt. Rådgivaren skall omgående informera ECB:s externa revisor om alla de råd som ges och om alla de tolkningar av de etiska begreppen som tas fram angående insiderhandel.

1.2.2 Med vederlag, ersättning eller gåvor avses alla former av ekonomiska och/eller icke-ekonomiska förmåner.

1.2.3 En anställd som i denna egenskap inbjuds att delta i ett arrangemang får inte ta emot någon form av ersättning.

1.2.4 För att inte uppfattas som ohövlig får en anställd acceptera gästfrihet och gåvor av sedvanligt slag.

1.2.5 I tveksamma fall skall en anställd – innan han eller hon accepterar gåvor eller gästfrihet – först inhämta sin generaldirektörs eller direktörs godkännande eller, om detta inte är möjligt, omedelbart underrätta honom eller henne om mottagna gåvor eller åtnjuten gästfrihet.

1.2.6 Anställda får inte utan föregående tillstånd från direktionen publicera arbeten eller artiklar eller hålla föreläsningar som rör ECB eller dess verksamhet.

1.2.7 Med hänsyn till ECB:s betydelse och de allmänt sett viktiga ekonomiska och finansiella frågor som banken handlägger skall de anställda iaktta sekretess beträffande information som rör ECB:s ämnesområden.

1.2.8 Med information som rör ECB:s ämnesområden (i det följande kallat insiderinformation) avses information som i) är känd för en anställd, och som ii) rör ECB:s förvaltning eller bankens olika typer av transaktioner (inbegripet föreslagna sådana), som har samband med genomförandet av ECB:s uppdrag och verksamhet samt som iii) är konfidentiell eller iv) som är eller kan antas vara av betydelse för kommande beslut inom ECB. Insiderinformation rörande ECB:s ämnesområden kan innefatta information av mycket olika slag och kan härröra från samtliga länder eller verksamhetsområden inom ECB. De olika punkterna nedan är därför endast exempel och listan är inte uttömmande.

— Förändringar i Eurosystemets eller andra centralbankers penning- eller valutapolitik.

— Förändringar av månadens penningmängd, betalningsbalansen, valutareserverna eller övriga ekonomiska eller finansiella uppgifter som kan vara av betydelse för marknaden.

— Väntade förändringar av regelverket.

— Information från samtal och förhandlingar i internationella fora som kan vara av betydelse för marknaden.

— ECB:s interna administrativa beslut.

Att lämna ut information som en del av de normala arbetsuppgifterna skall inte anses som överträdelse av dessa regler.

- 1.2.9 Det är förbjudet för en anställd att, direkt eller via tredje man, använda sig av insiderinformation som de har tillgång till. Detta gäller oberoende av om den används för privata finansiella transaktioner som genomförs för den anställdes egen räkning och som denne själv står risken för eller för tredje mans räkning och som denne står risken för. Termen *tredje man* skall omfatta bl.a. äkta make eller därmed jämställd, föräldrar, barn, övriga familjemedlemmar, kolleger och juridiska personer.
- 1.2.10 I synnerhet är det förbjudet för anställda att, direkt eller via tredje man, dra fördel av sin ställning eller arbetsuppgifter inom ECB eller av insiderinformation, som de har tillgång till, genom att förvärva eller avyttra tillgångar (inbegripet överlåtbara värdepapper, valuta eller guld) eller rättigheter (inbegripet rättigheter enligt derivatkontrakt eller närliggande finansiella instrument), vilka har nära samband med sådan. Detta gäller oberoende av om det sker för egen räkning och den anställda själv står risken eller för tredje mans räkning – enligt definitionen i punkt 1.2.9 – och denne står risken. Förbudet gäller alla slag av finansiella (investerings-) transaktioner, inbegripet bl.a.
- investeringar i värdepapper (aktier, obligationer, warrants, optioner, terminsavtal eller andra typer av värdepapper i ordets vidaste mening, samt avtal om att teckna, förvärva eller avyttra sådana värdepapper),
 - indexkontrakt rörande sådana värdepapper,
 - räntetransaktioner,
 - valutatransaktioner,
 - råvarutransaktioner.
- 1.2.11 Korta affärer i spekulationssyfte, exempelvis en kombination av köp och försäljning inom en tidsperiod av en månad, med tillgångar (inbegripet överlåtbara värdepapper, valuta eller guld) eller rättigheter (inbegripet rättigheter enligt derivatkontrakt eller närliggande finansiella instrument) är förbjudna, såvida den anställda inte kan visa affärernas icke-spekulativa karaktär och förklara skälen bakom dem.
- 1.2.12 Det är förbjudet för de anställda att för egna finansiella transaktioner använda den tekniska infrastruktur som är avsedd för ECBS:s finansiella transaktioner. Detta gäller oberoende av om det sker för den anställdes egen räkning och denne själv står risken eller för tredje mans räkning – enligt definitionen i punkt 1.2.9 – och denne står risken.
- Termen *teknisk infrastruktur som är avsedd för ECBS:s finansiella transaktioner* innefattar Bosch handlartelefoner, telexsystemet, uppkopplingar mot tekniska system eller nyhetsbyråer såsom Bloomberg och Reuters, TOP, BI, EBS, FinanceKIT och S.W.I.F.T., samt alla kommande ersättningar för dessa.
- Det är vidare förbjudet att använda mobiltelefoner i marknadsrummet och i lokalerna tillhörande Back Office-avdelningen och avdelningen för investeringar, med undantag för akuta åtgärder i enlighet med de rutiner ECB tillämpar för oförutsedda händelser.
- 1.2.13 Direktionen skall fastställa vilka kategorier av anställda som genom sin anställning, sin yrkesverksamhet eller genom sina uppgifter skall anses ha tillgång till insiderinformation rörande ECBS:s finansiella transaktioner. Ett direktionsbeslut rörande denna fråga skall automatiskt bli en del av personalföreskrifterna. Alla berörda anställda skall avstå ifrån att genomföra transaktioner, direkt eller indirekt, på samma dag som ECBS när det gäller tillgångar (inbegripet överlåtbara värdepapper, valuta eller guld) eller rättigheter (inbegripet rättigheter enligt derivatkontrakt eller närliggande finansiella instrument) som har samma grundläggande kännetecken (valuta, utgivare och snarlik löptid) som de transaktioner som ECBS genomför den dagen. Detta gäller oberoende av om transaktionen görs för den anställdes egen räkning och denne själv står risken eller för tredje mans räkning – enligt definitionen i punkt 1.2.9 – och denne står risken.
- 1.2.14 Direktionen skall fastställa vilka kategorier av anställda som genom sin anställning, sin yrkesverksamhet eller genom sina uppgifter skall anses ha tillgång till insiderinformation rörande ECB:s penning och valutapolitik eller ECBS:s finansiella transaktioner. Ett direktionsbeslut rörande denna fråga skall automatiskt bli en del av personalföreskrifterna.
- Dessa anställda skall på begäran av generaldirektören för administration lämna följande uppgifter:
- en förteckning över den anställdes bankkonton, inbegripet notariatdepåer och aktiedepåer,

- en förteckning över fullmakter som tredje man givit den anställde avseende sina bankkonton, inbegripet notariatdepåer,
- den anställdes instruktioner eller riktlinjer till tredje man, som fått i uppdrag att förvalta den anställdes investeringsportfölj⁽¹⁾.

Dessa anställda skall omgående och på eget initiativ lämna närmare upplysningar om ändringar som berör ovannämnda uppgifter. Informationen skall tillsammans med eventuella uppdateringar lämnas i förseglade kuvert som skall förvaras hos generaldirektören för administration som skall vidarebefordra dem till ECB:s externa revisor på den senares begäran.

I enlighet med vad som föreskrivs i den årliga begäran från ECB:s externa revisor, skall dessa anställda dessutom på den externa revisorns begäran inkomma med följande uppgifter avseende sex på varandra följande månader:

- Alla avyttringar eller förvärv av tillgångar (inbegripet överlåtbara värdepapper, valuta eller guld) eller rättigheter (inbegripet rättigheter enligt derivatkontrakt eller närliggande finansiella instrument), som den anställde genomfört för egen räkning och själv stått risken för eller för tredje mans räkning – enligt definitionen i punkt 1.2.9 – och som denne stått risken för.
- Bankkontoutdrag, inbegripet för notariatdepåer och aktiedepåer samt hypotekslån eller andra lån som upptagits eller ändrats för den anställdes räkning och som han eller hon själv står risken för, eller för tredje mans räkning – enligt definitionen i punkt 1.2.9 – och som denne står risken för.
- Den anställdes pensionsförhållanden, inbegripet ECB:s pensionsplan.

All information skall lämnas i förseglade kuvert som skall förvaras hos generaldirektören för administration, som skall vidarebefordra uppgifterna till ECB:s externa revisor på den senares begäran. Alla uppgifter som mottas av ECB:s externa revisor skall omfattas av sekretess. Med avvikelse härifrån skall en rapport från ECB:s externa revisor, som över-

lämnas till ECB:s enhet för intern revision för ytterligare granskning av ett enskilt fall i enlighet med punkt 1.2.16, innehålla de uppgifter som mottagits från den anställde i fråga.

1.2.15 Om ECB:s externa revisor har skälig anledning anta att ovan angivna regler inte följts, inbegripet de råd och tolkningar av de etiska reglerna som ges av rådgivaren i etiska frågor, har han eller hon rätt att begära fullständiga uppgifter härom från varje ECB-anställd. Den anställde i fråga skall efter en motiverad begäran från ECB:s externa revisor konfidentiellt lämna denne fullständiga uppgifter om:

- Alla sina bankkonton, inbegripet för notariatdepåer och aktiedepåer samt hypotekslån eller andra lån som upptagits eller ändrats för den anställdes räkning och som han eller hon själv står risken för, eller för tredje mans räkning – enligt definitionen i punkt 1.2.9 – och som denne står risken för.
- Alla sina investeringstransaktioner avseende tillgångar (inbegripet överlåtbara värdepapper, valuta eller guld) eller rättigheter (inbegripet rättigheter enligt derivatkontrakt eller närliggande finansiella instrument), som den anställde, under den period som anges av ECB:s externa revisor, genomfört för egen räkning och själv står risken för eller för tredje mans räkning – enligt definitionen i punkt 1.2.9 – och som denne står risken för.
- Sina pensionsförhållanden, inbegripet ECB:s pensionsplan.
- En förteckning över fullmakter som tredje man givit den anställde avseende sina bankkonton, inbegripet notariatdepåer.

Informationen skall genom generaldirektören för administration lämnas till ECB:s externa revisor i förseglade kuvert. Alla uppgifter som mottas av ECB:s externa revisor skall omfattas av sekretess. Med avvikelse härifrån skall en rapport från ECB:s externa revisor, som överlämnas till ECB:s enhet för intern revision för ytterligare granskning av ett enskilt fall i enlighet med punkt 1.2.16, innehålla de uppgifter som mottagits från den anställde i fråga.

⁽¹⁾ Anställda som omfattas av direktionens beslut i enlighet med artikel 1.2.14 kan eventuellt överväga att överlåta förvaltningen av sina investeringsportföljer till tredje man, exempelvis till "blind trusts", investeringsföreningar eller liknande.

1.2.16 ECB:s externa revisor skall rapportera alla fall av avvikelser från ovan angivna regler till ECB:s enhet för intern revision, som skall fullfölja granskningen av efterlevnaden av dessa regler. Sådan privat finansiell verksamhet som bedrivs helt i enlighet med de råd och tolkningar av de etiska reglerna som ges av rådgivaren i etiska frågor skall inte föranleda någon rapport från ECB:s externa revisor. Den anställde skall underrättas om ECB:s externa revisor avger en sådan rapport och han eller hon skall få tillfälle att lämna sina synpunkter till ECB:s externa revisor.

En rapport som utarbetas av ECB:s externa revisor och som innehåller information från den berörda anställde kan användas i ett sådan disciplinärt förfarande som anges i del 8 av anställningsvillkoren för Europeiska centralbankens personal samt – i den utsträckning som anges i tillämplig lag – i samband med åtal som väcks av externa myndigheter rörande påstådda brott mot den nationella straffrätten.

1.2.17 Anställda som har frågor rörande tillämpningen av dessa regler, exempelvis om en privat finansiell transaktion som han eller hon överväger skulle innebära otillåtet utnyttjande av insider information, bör diskutera detta med rådgivaren i etiska frågor. Sådan privat finansiell verksamhet som bedrivs helt i enlighet med de råd och tolkningar av de etiska reglerna som ges av rådgivaren i etiska frågor skall inte ge upphov till något disciplinärt förfarande avseende underlåtenhet från den anställdes sida att fullgöra föreskrivna skyldigheter. Sådana råd skall emellertid inte befria de anställda från ansvar som kan föreligga utanför ECB.

1.2.18 Punkterna 1.2.14 och 1.2.15 skall i fråga om en anställds skyldigheter fortsätta att gälla under sex månader efter det att anställningen vid ECB upphört. En begäran från den externa revisorn om uppgifter skall avse tiden upp till och med en månad efter det att anställningen upphört.

EUROPEISKA YRKESUTBILDNINGSSTIFTELSEN

EUROPEISKA YRKESUTBILDNINGSSTIFTELSEN BUDGET FÖR BUDGETÅRET 2004

(2004/C 92/07)

Fondens budget 2004 uppgår till 17,6 miljoner euro, varav 11,6 miljoner euro är avsedda för personalkostnader, 1,4 miljoner euro för byggnad, utrustning och övriga administrativa utgifter och 4,5 miljoner euro för särskilda aktiviteter och projekt på yrkesutbildningsområdet.

Därutöver förvaltar stiftelsen Phare/Cards, Tacis och Meda-fonder på ett totalbelopp av 178,3 miljoner euro och en revolverande årlig fond på 500 000 euro från den italienska regeringen.

För kompletta uppgifter om budgeten för 2004 och tjänsteförteckningen besök ETF:s webbplats på följande adress: www.etf.eu.int

EUROPEISKA YRKESUTBILDNINGSSTIFTELSEN

BUDGETÅR 2003/2004

UTGIFTER

	Avdelning	2003 Budgetefter överföringar	2004 Budget
AVDELNING 1	UTGIFTER AVSEENDE DE PERSONER SOM ARBETAR FÖR STIFTELSEN		
	AVDELNING 1 – TOTALT	11 239 000	11 643 973
AVDELNING 2	BYGGNAD, UTRUSTNING OCH DIVERSE DRIFTSUTGIFTER		
	AVDELNING 2 – TOTALT	1 421 000	1 390 027
AVDELNING 3	UTGIFTER AVSEENDE GENOMFÖRANDET AV SÄRSKILDA UPPDRAG		
Kapitel 30	Driftsutgifter (dokumentation, publikationer, översättning, möten osv.)		
	Kapitel – totalt	1 136 425	948 000
Kapitel 31	Prioriterade åtgärder: aktiviteter inom ramen för arbetsprogrammet (stöd till kommissionen, informationsspridning och analys med hjälp av de nationella observatorierna, utvecklingsverksamhet).		
	Kapitel – totalt	3 403 575	3 618 000
AVDELNING 3	AVDELNING 3 – TOTALT	4 540 000	4 566 000 ⁽¹⁾
	TOTALSUMMA	17 200 000	17 600 000

⁽¹⁾ Europaparlamentet har infört en reserv på 406 100 euro i avdelning 3 i budgeten. Förfaranden har inletts för att säkerställa att reserven frigörs.

III

(Upplysningar)

KOMMISSIONEN

Ansökningsomgång avseende förslag till kandidater för upprättandet av ett "Europeiskt energi- och transportforum" (2001/C 205/06)

Förnyelse av medlemmar till "Europeiskt energi- och transportforum"

(2004/C 92/08)

Det förnybara mandatet för de befintliga medlemmarna löper ut den 30 juni 2004 enligt kommissionens beslut av den 11 juli 2001 (2001/546/CE) publicerat i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* L 195 den 19 juli 2001, sid. 58.

Kommissionen inbjuder intresserade personer att förnya sin föregående kandidatur eller att lägga fram en annan kandidat enligt villkoren som stipuleras i utlysningen publicerad i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (2001/C 205/06) den 21 juli 2001.

För att ta hänsyn till utvidgningen av unionen är denna utlysning öppen för medborgare från de nya medlemsstaterna.

De vederbörligen undertecknade förslagen till kandidater skall lämnas in **senast den 17 maj 2004**.

Därefter kommer kommissionen att nominera forumets medlemmar. Med tanke på eventuella anpassningar som krävs för att forumet skall kunna arbeta störningsfritt kan nya förslag till kandidater eller aktualiseringar av tidigare förslag även lämnas efter den 17 maj 2004.

Förslag till kandidater kan lämnas:

Antingen per rekommenderat brev eller genom privat budföretag, varvid poststämpelns datum gäller, till följande adress: Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för energi och transport, sekretariatet för enhet A3, DM28 kontor 6/100, B-1049 Bryssel,

eller personligen mot kvitto till följande adress: Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för energi och transport, sekretariatet för enhet A3, 28, rue Demot, kontor 6/100, B-1040 Bryssel.

Ytterligare uppgifter lämnas av Anne-Marie Fiquet, tfn (32-2) 295 95 29, fax (32-2) 295 98 16, e-post: anne-marie.fiquet@cec.eu.int

ANSÖKNINGSOMGÅNG 2004**på området samarbete inom gemenskapen i fråga om Civilskydd**

(2004/C 92/09)

I.1 Denna ansökningsomgång är avsedd för åtgärder som kan komma i fråga för finansiellt stöd från Europeiska kommissionens generaldirektorat för miljö. Stödet kommer att utdelas i form av samfinansiering.

I.2 I den dokumentation som berör denna ansökningsomgång redogörs närmare för de berörda ämnesområdena och åtgärdernas art och innehåll (där ingår även villkoren för tilldelning av stödet och ansökningsblanketterna). Denna dokumentation finns att tillgå via Internet på följande adress:

http://europa.eu.int/comm/environment/funding/intro_en.htm

I.3 Ansökningsförfarande och granskning av ansökningar

Ansökningarna kan lämnas in fram till och med den 28 maj 2004.

Ansökningarna genomgår följande förfarande under en preliminär tidtabell:

— Kommissionen tar emot ansökan, registrerar den och utfärdar ett mottagningsbevis.

— Kommissionen granskar ansökningarna.

— Det slutgiltiga beslutet fattas och resultaten delges de sökande.

Urvalet av de projekt som kommer att erhålla stöd görs på grundval av de kriterier som ingår i dokumentationen till denna ansökningsomgång inom ramen för de tillgängliga budgetmedlen.

Hela förfarandet omfattas av sekretess. För de projekt som väljs ut kommer ett kontrakt (uttryckt i euro) att upprättas mellan kommissionen och den sökande.

Kommissionens beslut kan inte överklagas.

Ansökningsomgång 2004 om inrättande av en gemenskapsindustri för att underlätta ett förstärkt samarbete vid biståndsinsatser inom räddningstjänsten

(2004/C 92/10)

I.1 Denna ansökningsomgång är avsedd för de organisationer/organ inom tränings sektorn (från de deltagande länder inom gemenskapsindustri) som kan komma i fråga för finansiellt stöd från Europeiska kommissionens generaldirektorat för miljö. Stödet kommer att utdelas i form av samfinansiering.

I.2 I den dokumentation som berör denna ansökningsomgång redogörs närmare för de berörda träningskurser och åtgärdernas art och innehåll (där ingår även villkoren för tilldelning av stödet och ansökningsblanketterna). Denna dokumentation finns att tillgå via Internet på följande adress:

http://europa.eu.int/comm/environment/funding/intro_en.htm

I.3 Ansökningsförfarande och granskning av ansökningar:

Ansökningarna kan lämnas in fram till och med den 15 juni 2004.

Ansökningarna genomgår följande förfarande:

- Kommissionen tar emot ansökan, registrerar den och utfärdar ett mottagningsbevis,
- Kommissionen granskar ansökningarna,
- Det slutgiltiga beslutet fattas och resultaten delges de sökande.

Urvalet av de projekt som kommer att erhålla stöd görs på grundval av de kriterier som ingår i dokumentationen till denna ansökningsomgång inom ramen för de tillgängliga budgetmedlen.

Hela förfarandet omfattas av sekretess. För de projekt som väljs ut kommer ett kontrakt (uttryckt i euro) att upprättas mellan kommissionen och den sökande.

Kommissionens beslut kan inte överklagas.

Ansökningsomgång på området samarbete inom gemenskapen i fråga om Civilskydd: mekanism – övningar

(2004/C 92/11)

I.1 Denna ansökningsomgång är avsedd för åtgärder som kan komma i fråga för finansiellt stöd från Europeiska kommissionens generaldirektorat för miljö. Stödet kommer att utdelas i form av samfinansiering.

I.2 I den dokumentation som berör denna ansökningsomgång redogörs närmare för de berörda ämnesområdena och åtgärdernas art och innehåll (där ingår även villkoren för tilldelning av stödet och ansökningsblanketterna). Denna dokumentation finns att tillgå via Internet på följande adress:

http://europa.eu.int/comm/environment/funding/intro_en.htm

I.3 Ansökningsförfarande och granskning av ansökningar:

Ansökningarna kan lämnas in fram till och med den 30 juni 2004.

Ansökningarna genomgår följande förfarande:

- Kommissionen tar emot ansökan, registrerar den och utfärdar ett mottagningsbevis,
- Kommissionen granskar ansökningarna,
- Det slutgiltiga beslutet fattas och resultaten delges de sökande.

Urvalet av de projekt som kommer att erhålla stöd görs på grundval av de kriterier som ingår i dokumentationen till denna ansökningsomgång inom ramen för de tillgängliga budgetmedlen.

Hela förfarandet omfattas av sekretess. För de projekt som väljs ut kommer ett kontrakt (uttryckt i euro) att upprättas mellan kommissionen och den sökande.

Kommissionens beslut kan inte överklagas.
